

John McQUOID

Bilmek

ve

Yapmak

Hristiyanlık İnancı ve Uygulamaları

Bilmek ve Yapmak

[John McQuoid](#)

Telif Hakkı/Copyright John McQuoid, 2015

Originally Published by Haberci

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).
[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

[Önsöz](#)

[Kutsal Kitap](#)

[Tanrı](#)

[Yaratılış](#)

[Melekler, Şeytan, Ve Cinler](#)

[Günah Ve İnsanlığın Düşüşü](#)

[Müjde](#)

[Mesih'e Güvendiğim Zaman Bana Ne Oldu?](#)

[İmanlıların Vaftizi](#)

[Kilise](#)

[Yerli Kilisede Üyelik](#)

[Ruhsal Armağanlar](#)

[Yerel Kilise'de Önderlik](#)

[Kutsallık](#)

[Tanrı'yla Gündelik İbadet Zamanımız](#)

[Rehberlik: Tanrı'nın Hayatın İçin Tasarladığı Planını Nasıl Bilebilirsin](#)

[Ayartı, Başarısızlık, Ve Onarım](#)

[Aile](#)

[İmanlıların Ölümü Ve Mesih'in Geri Dönüşü](#)

[İmansızların Ölümü Ve Yargılanmaları](#)

[İmanlının Ebedi Evi](#)

Önsöz

Bu kitap Tanrı'nın ve senin hakkında. Rabbi tanımak ve O'nun senden istediği şeyleri yapmanın hakkında. Tanrı seni yarattı ve sana yaşam verdi. O seni seviyor ve O'nu tanımanı istiyor.

Tanrı bize harika bir kitap verdi, Kutsal Kitap'ı verdi, ve Kutsal Kitap'ın içinde bize O'nun hakkında çok şeyler anlattı ve bizim nasıl yaşamamızı istediğini anlattı. Bu kitap, *Bilmek ve Yapmak*, Kutsal Kitabı anlamana yardımcı olacak ve böylece gerçekten Tanrı'ya itimat edebilecek ve hayatının her yerinde sözünü dinleyebileceksin. Tanrı'yı tanımak ve O'nun sözünü dinlemek her erkek, kadın ve gencin hayatındaki en önemli şeylerdir.

Kutsal Kitap

Kutsal Kitap'ta 66 kitap vardır. Yaklaşık 1500 yıllık süre içerisinde çok farklı insanlar tarafından yazıldı. Kutsal Kitap esinlenmiştir. Bu Tanrı'nın yazarlara yazdıkları sözlerde rehberlik ettiği anlamına gelir.

'Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir' (2. Timoteos 3:16, Kutsal Kitap).

'Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini iletiler' (2. Petrus 1:21).

Kutsal Kitap Tanrı'nın Sözü, Kendisi. Gerçek ve tamdır, ve biz ona tamamen inanabiliriz. Kutsal Kitap'ta Rabbin insanların hakkında ne düşündüğünü buluyoruz ve O'nun büyük sevgisiyle insanlara her yerde neler yaptığının farkına varıyoruz.

Kutsal Kitap'ın iki ana bölümü var: Eski Antlaşma ve İncil. Eski Antlaşma, İsan'ın cennetten bizim dünyaya gelişinden önce yazıldı. İncil ise İsan'ın dünyaya gelişinden sonra yazıldı.

Eski Ahit

Eski Antlaşma'nın dört konu hakkında tam 39 kitabı var. Konular yasa (5 kitap), tarih (12 kitap), şiir (5 kitap) ve peygamberlik (17 kitap).

Kanun Kitapları (5 kitap):

Yaratılış
Çıkış
Levililer
Çölde Sayım
Yasanın Tekrarı

Tarih Kitapları (12 kitap):

Yeşu
Hakimler
Rut
1. ve 2. Samuel
1. ve 2. Krallar
1. ve 2. Tarihler
Ezra
Nehemya
Ester

Şiir Kitapları (5 kitap):

Eyüp

Mezmurlar
Süleyman'ın Özdeyişleri
Vaiz
Ezgiler Ezgisi

Peygamberlik Kitapları (17 kitap):

Yeşaya
Yeremya
Ağıtlar
Hezekiel
Daniel
Hoşea
Yoel
Amos
Ovadya
Yunus
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanya
Hagay
Zekeriya
Malaki

Yasa Kitapları

Bu beş kitap kapsamında dünyanın yaratılışı (Yaratılış 1 ve 2) ve dünyadaki günahın başlangıcı hakkında okuyoruz. Günah ölümü getirdi ve insanları Tanrıdan ayırdı (Yaratılış 3).

Aynı zamanda Tanrı'nın İbrahim'i büyük bir ulusun babası olarak seçtiğini okuduk. O ulusun adı İsrail diye anılacaktı (Yahudiler). Onlar Tanrı'nın özel halkı olacak, ve onların içinden Mesih doğup tüm dünyanın kurtarıcısı olacaktır.

'RAB Avram'a, "Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git" dedi, "Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni kutsayacak, sana ün kazandıracacağım, Bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığınla kutsanacak" (Yaratılış 12: 1-3).

Musa İsrail'in lideriyken, Tanrı onlara buyruk verdi. Buyruklar, veya kanun, halka Tanrı'nın onlardan ne yapmalarını ve ne yapmamalarını beklediğini söyledi. Tanrı bunları söyledi:

'Benden başka tanrın olmayacak.

Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.

Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın.

Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa.

Annene babana saygı göster.

Adam öldürmeyeceksin.

Zina etmeyeceksin.

Çalmayacaksın.

Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.

Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.' (Çıkış 20).

Halk günah işlediği zaman (yanlış şeyler yaptıkları zaman), Tanrı onlara bir hayvan alıp, hayvanı öldürüp, ve O'na hayvanın kanını getirmeyi emretti (Levililer 1-7).

"Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz." (İbraniler 9:22).

Bir hayvanın kanı tabii ki günahı affetmez. Ama hayvanın ölümü Rabbimiz İsa Mesih'in hakkında bir dersti. Halka İsa'nın geleceğini ve onların günahları için öleceğini öğretti. Sadece O'nun ölümü aracılığıyla onlar affedilebilir ve günahları bağışlanabilirdi.

'Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz' (İbraniler 10:4).

'Mesih günahlarımıza karşılık öldü' (1. Korintliler 15:3).

'(Tanrı'nın) Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahtan arındırır.' (1. Yuhanna 1:7).

Eski Antlaşma'daki hayvan kurbanları sadece insanlara günahlarını hatırlatabilirdi, ama İsa'nın ölümü günahı yok eder ve günahlı insanları temiz kılar.

Tarih Kitapları

Bu 12 kitabın içerisinde İsrail ulusunun tarihini okuyoruz. Tanrı'nın onlara verdiği Kenan diyarında yaşadılar (Yeşu). Onlara hükmedecek bir kral istediler. Saul onların ilk kralıydı. Davut ise onların en önemli kralıydı (1. ve 2. Samuel).

Tanrı İsrail halkını sevdi, ama halk Tanrı'ya ne saygı gösterdiler ne de O'na

itaat ettiler. Bunun yerine, günah dolu bir hayat sürdürdüler. Böylece Tanrı onları cezalandırmak için onlarla savaşınlar diye yabancı uluslar gönderdi. Tanrı, bu uluslara İsrail'i devirip oradakileri esir olarak uzak ülkelere getirmelerine izin verdi. Yıllar sonra bazı Yahudiler o yabancı ülkelere kendi topraklarına dönüp yeniden inşa etmeye koyuldular (1. ve 2. Krallar; 1. ve 2. Tarihler; Ezra; Nehemya).

Şiir Kitapları

5 şiir kitabı var. Eyüp dünyada çekilen eziyetlerle ilgili büyük sorun hakkında. Mezmurlar tapınmak için övgüler ve dualardır. Süleyman'ın Özdeyişleri bilgelik hakkında kısa ifadelerdir. Vaiz 'Hayat neyle ilgili?' sorusunu soruyor. Ezgiler Ezgisi de Kral Davut'un oğlu Kral Süleyman tarafından yazılan bir aşk hikayesidir.

Peygamberlik Kitapları

17 peygamberlik kitabı M.Ö. 840 ve M.Ö. 420 arasında yazılmıştır (İsa'nın doğumundan önce). Tanrı'nın kendi kulları olan peygamberlere İsrail halkına bildirmek için verdiği mesajlardır.

Peygamberler bazen *geçmiş* hakkında konuşurlardı. Halka Tanrı'nın onları kendi özel halkı olarak seçtiğini ve Tanrı'nın bütün buyruklarına boyun eğmeleri gerektiğini söylediler. Peygamberlerin haberleri sık sık İbrani ulusundaki *mevcut durumun* ve halkın kötü davranışının hakkındaydı. Peygamberler, Tanrı'nın onlara kızgın olduğunu söylediler çünkü Tanrı'ya sırtlarını dönüp putlara tapıyorlardı. Peygamberler aynı zamanda *gelecek* hakkında konuştular. Peygamberler Tanrı'nın yakında kendi günahkar halkını yabancı diyarlara yollayarak cezalandıracağını söylediler. Ama daha sonra, Mesih aracılığıyla Musevi ulusu ve dünyanın bütün uluslarını kutsayacaktı. Tanrı Mesih'i cennetten gönderecekti ki bütün dünyanın günahları için ölsün ve Kurtarıcı'ya güvenen herkes kurtulacaktı.

Peygamberler Mesih'in hakkında bir hayli konuştular. Mesih'in dünyaya gelip öleceğini söylediler (Yeşaya 53). Ondandan sonra, daima egemen olacaktı (Yeşaya 9:7). Mesih'in Beytlehem kasabasında (Mika 5:2) bakire bir anneden doğacağını söylediler (Yeşaya 7:14). Aynı zamanda Mesih'in gelecekteki krallığını (Daniel 2:44; 7:13-14) ve çarmıha gerilişini (Zekeriya 12:10) önceden haber verdiler.

İncil

İncil'in 27 kitabı var.
Kitaplar şunlardır:

Müjdeler (4 kitap)

Matta
Markos
Luka

Erken Kilise Tarihi (1 kitap)

Elçilerin İşleri

Yuhanna

Mektuplar (21 kitap)

Romalılar	Titus
ve 2. Korintliler	Filimon
Galatyalılar	İbraniler
Efesliler	Yakup
Filipililer	1. ve 2. Petrus
Koloseliler	1., 2. ve 3. Yuhanna
ve 2. Selanikliler	Yahuda
ve 2. Timoteos	
Kehanet (1 kitap)	
Vahiy	

Müjdeler

Müjde kelimesi 'iyi haber' anlamına gelir. 4 müjde kitapları 4 farklı adam tarafından yazıldılar. Bunlar, Rab İsa Mesih'in hikayesini anlatırlar: Onun sonsuz geçmişi; cennetten dünyaya gelişi; annesi Meryem'in O'na mucizevi bir şekilde gebe kalması; doğumu ve hayatı; öğretmenliği ve harikaları; ölümü, dirilişi (ölümden kalkmak), ve cennete dönüşü.

Erken Kilise Tarihi

Elçilerin İşleri kitabı, kilisenin başlangıcı ve büyümesini ve ilk Hıristiyanların nasıl yaşayıp acı çektiklerini ve İsa'yla ilgili müjdeyi hem komşulara hem de uzak diyarlara nasıl götürdüklerini anlatıyor.

Mektuplar

Buradaki 21 kitap, Hıristiyan liderler tarafından kiliseler ve bireyler için yazılan mektuplardır. Mektuplar Hıristiyan inancındaki büyük gerçeklerden bahseder ve imanlıların nasıl yaşamaları gerektiği hakkında pratik öğretiler verir.

Kehanet

Vahiy İsa Mesih'i Kralların Kralı, bütün düşmanları karşısında muzaffer, ve tüm yaratılışın Rabbi olarak gösterir. 1. – 3. bölümlerin bugünkü tüm kiliseler için önemli dersleri vardır. 4. – 22. bölümleri gelecekteki olayları anlatır – cennette, dünyada ve cehennemdeki son günlerde olacak olaylar.

Kutsal Kitap Nasıl Okunmalı

Okumadan önce dua et. Kutsal Kitabı anlamak için zeki olmak zorunda değiliz. Tanrı O'nu içtenlikle arayan tüm insanlara öğretir. Tanrı'dan sana öğretmesini iste.

'Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar, Saf insanlara akıl verir' (Mezmurlar 119:130).

'Bütün yüreğinizle, bütün canınızla ararsanız, O'nu (Tanrı'yı) bulacaksınız.' (Yasa'nın Tekrarı 4:29).

Okuduğunu bir düşün. Kutsal Kitabı okumak kolay değildir. Tanrı'nın bizim için mesajını hakikaten anlamak için, (Kutsal Kitabın) ne dediğini dikkatle düşünmemiz lazım.

'(Tanrı'nın) Koşullarını derin derin düşünüyorum, yollarını izlerken.' (Mezmurlar 119:15).

Oku ve söz dinle. Kutsal Kitap Tanrı'nın bizim nasıl yaşamamızı istediğini söyleyen bir rehber kitabıdır. Tanrı'nın sözünü dinlersek bizi kutsayacaktır.

Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun... oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır. (Yakup 1:22, 25).

Kutsal Kitabı bilgeli olmak için oku. Kurtulmak için ona inan. Kutsal olmak için sözünü dinle! Kutsal Kitap'ta sana yol göstermek için Tanrı'nın ışığı var, seni güçlendirmek için cennetten yemek var ve seni Hıristiyan hayatında cesaretlendirmek için vaatler var. Yavaş, düşünceli, ve gündelik olarak oku onu. Dünyanın en mükemmel kitabıdır. Tanrı'nın kitabı: O'nun tüm insanlara mesajı.

Tanrı

Tanrı'yı tanımak hayattaki en önemli şeydir. Tanrı şöyle söylemiştir: 'Bilge kişi bilgeliğiyle, güçlü kişi gücüyle, zengin kişi zenginliğiyle övünmesin. Dünyada iyilik yapanın, adaleti, doğruluğu sağlayanın ben Rab olduğumu anlamakla ve beni tanımakla övünsün övünen' (Yeremya 9: 23-24). Tanrı bizi yarattı ki O'nu tanıyıp, sevip ve sözünü dinleyelim. Birisi Tanrı'yı tanımıyorsa, kendi doğuş nedeninde başarısız oluyor. Tüm hayatı yanlış!

Tanrı Nasıl Biri?

Aşağıdakiler Tanrı'nın bazı nitelikleridir (Tanrı nasıl gibi):

Tanrı Ruhtur

Tanrı'nın fiziksel bedeni (insani) yoktur. Gözlerimizle O'nu göremeyiz.

'Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.' (Yuhanna 4:24).

'Yaklaşılmaz ışıktaki yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır.' (1. Timoteos 6:16).

Bununla birlikte, Tanrı kendini İsa Mesih aracılığıyla bize gösterdi. İsa görülmez olan Tanrı'yı görünür hale getirmek için geldi!

'Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.' (Yuhanna 1:18).

İsa Filipus'a şunu dedi, 'Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür' (Yuhanna 14:9). İsa'nın nasıl biri olduğunu Kutsal Kitap'tan biliyoruz. Tanrı ve İsa'nın kişilikleri de aynı türden. O yüzden Tanrı'nın nasıl olduğunu biliyoruz.

Tanrı Sonsuzdur

Tanrı'nın başlangıcı olmadı ve sonu da olmayacak.

'Dağlar var olmadan, daha evreni ve dünyayı yaratmadan, öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.' (Mezmun 90:2).

Tanrı Hiç Değişmez

'Ben RAB'bim, değişmem.' (Malaki 3:6). Mezmun 102: 25-27'yi de oku.

Tanrı Heryerde Varlığını Sürdürür

"Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?" diyor RAB. "Kim gizli yere saklanır da onu görmem?" diyor RAB. "Yeri göğü doldurmuyor muyum?" diyor RAB.' (Yeremya 23: 23-24). Mezmun 139: 7-10'u da oku.

Tanrı Herşeyi Bilir

'Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir.' (1. Yuhanna 3:20). İbraniler 4:13'ü de oku.

Tanrı Her Şeye Kadirdir

İsa, 'Tanrı için her şey mümkündür' dedi (Matta 19:26).

'Ey Egemen RAB! Büyük gücünle, kudretinle yeri göğü yarattın.'

Yapamayacağın hiçbir şey yok. (Yeremya 32:17)

Tanrı tamamen güçlü olduğuna rağmen, bazı şeyleri yine yapamıyor.

Yalan söyleyemez. Tanrı'nın gücü nasıl büyük olursa olsun, yanlış olan hiçbirşeyi yapamaz ve yapmayacak. Mesela yalan söyleyemez.

'Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır.' (Titus 1:2).

Yanlış birşey yapmak için baştan çıkarılamaz.

'Ayartılan kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.' (Yakup 1:13).

Kendini inkar edemez.

'Biz sadık kalmasak da, O sadık kalacak. Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz.' (2. Timoteos 2:13).

Tanrı Sevgidir

Tanrı en iç varlığında ve yaptığı herşeyde sevgidir.

'Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir.' (1. Yuhanna 4:8).

Tanrı Kutsaldır

Tanrı günah işlemez. Tanrı günah işleyemez. Yaptığı herşey mükemmeldir.

'Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalmı."' (1. Petrus 1:15-16).

Tanrı Tek Tanrıdır

Tanrı sonsuzca üç kişi olarak var oluyor, ama yalnızca tek Tanrı'dır. Baba, Oğul, ve Kutsal Ruh Tanrı'daki üç kişidir. Üç kişinin her birisi tamamen Tanrı'dır. Üç kişi güç ve görkemde eşittirler. Bu öğretişe üçlü birlik denilir.

Kutsal Kitap'ın pek çok yerinde üç kişi beraber adlandırılırlar. Örneğin Matta 3:16-17'de Baba cennetten konuşuyor, Oğul Ürdün nehrinde, ve Kutsal Ruh cennetten İsa'nın üzerinde dinlenmek için iniyor.

'İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.' (Matta 3: 16-17). Matta 28:19; 1. Korintliler 12: 4-6; 2. Korintliler 13:13; Efesliler 4: 4-6; 1. Petrus 1:2; ve Yahuda 20-21'i oku.

Baba tamamen Tanrı'dır. Baba Allah yerin ve göğün yaratılışını planladı ve yönetti. Tüm evreni O yönetip hükmediyor.

'Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.' (Yaratılış 1:1).

'RAB tahtını göklere kurmuştur, O'nun egemenliği her yeri kapsar.' (Mezmur 103:19).

Daniel 4:35 ve Romalılar 11:36'yı da oku.

Oğul tamamen Tanrı'dır.

'Tomas O'na, "Rabbim ve Tanrım!" diye yanıtladı.' (Yuhanna 20:28).

Tomas İsa'ya "Rabbim ve Tanrım" dedi. İsa Tomas'ın dediğini onayladı çünkü Tomas'ın dediği şey tamamen doğrudu: İsa Rab ve Tanrı. Yuhanna 1:1; Romalılar 9:5; Titus 2:13; İbraniler 1:8; ve 2. Petrus 1:1'i okuyun.

Oğul'un bize karşı çok büyük sevgisi olduğu için, dünyaya gelip bizim

günahımızın hak ettiği cezayı haçta ölerек bizim için çekti.

‘Nitekim Mesih de bizleri Tanrı’ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü.’ (1. Petrus 3:18)

Bugün O yaşıyor, ve O’nun aracılığıyla Tanrı’ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir.

‘Bu nedenle O’nun aracılığıyla Tanrı’ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.’ (İbraniler 7:25).

Kutsal Ruh Tamamen Tanrı’dır

‘Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla vaftiz edin’ (Matta 28:19).

Bu ayette Kutsal Ruh’un Baba ve Oğulla eşit bir değerlendirmede olduğunu görüyoruz. Elçilerin İşleri’nde, Petrus Kutsal Ruh’a yalan söylemenin Tanrı’ya yalan söylemek anlamına geldiğini söylüyor.

‘Petrus ona, “Hananya, nasıl oldu da Şeytan’a uydun, Kutsal Ruh’a yalan söyleyip mülkün parasının bir kısmını kendine sakladın?” dedi. “Mülk satılmadan önce sana ait değil miydi? Sen onu sattıktan sonra da parayı dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı’ya yalan söylemiş oldun.”’ (Elçilerin İşleri 5: 3-4).

Kutsal Ruh Tanrı’nın düşüncelerini tamamen kavriyor ve sadece Tanrı olan birisi bu tam kavrayışa sahip olabilir.

‘Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı’nın derin düşüncelerini bile araştırır: İnsanın düşüncelerini, insanın içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrı’nın düşüncelerini de Tanrı’nın Ruhu’ndan başkası bilemez.’ (1. Korintliler 2: 10-11).

İnancımızı Müjde’ye koyduğumuz zaman, yeni doğumla Kutsal Ruh bizi Tanrı’nın ailesine getiriyor ve cennetteki yeni hayatımızı veriyor. İsa şunları dedi,

‘Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh’tan doğmadıkça Tanrı’nın Egemenliği’ne giremez. Bedenden doğan bedendir, Ruh’tan doğan ruhtur. Sana, ‘Yeniden doğmalısınız’ dediğime şaşma.’ (Yuhanna 3: 5-7).

Kutsal Ruh bizi günahla ömür boyu mücadelemizde güçlendiriyor.

‘Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenın kötü işlerini Ruh’la öldürürseniz yaşayacaksınız.’ (Romalılar 8:13).

Kutsal Ruh bize güç ve ruhsal armağan veriyor, bunlar da Tanrı’ya hizmet etmemize mümkün kılıyor.

“Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.” (Elçilerin İşleri 1:8).

‘Herkesin ortak yararı için herkese Ruh’u belli eden bir yetenek veriliyor... Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı Ruh’tur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.’ (1. Korintliler 12: 7,11).

Tanrı’yı Tanımak

Hayatta en önemli şey Tanrı’yı tanımaktır diyerek bu çalışmaya başladık. Tabi,

Tanrı'yı tam olarak tanıyamayız. O öyle ulu ki O'nu tamamen anlayabilmemiz mümkün değildir. Kutsal Kitap diyor ki,

'RAB büyüktür, yalnız O övgüye yaraşıktır,

Akıl ermez büyüklüğüne.' (Mezmur 145:3).

Tanrı'yı tamamen tanımamız mümkün olmadığına rağmen, O'nu içtenlikle tanıyabiliriz, çünkü Kutsal Kitap Tanrı'nın nasıl olduğunu ve ne yaptığını bize çok anlatıyor. Mesela, tek Tanrı olduğunu, Tanrı'nın üç kişi olduğunu, ve her kişinin tamamen Tanrı olduğunu biliyoruz. Kutsal Kitap bunları bize söylediği için biliyoruz.

Aynı zamanda, Tanrı'nın hakkında bir başka şahane şey biliyoruz. Üçlü birlikteki her üç kişinin bizim kurtuluşumuzda bir rolü olduğunu biliyoruz. Bizim günahlarımızdan bizi nasıl kurtaracağını Baba planladı. Oğul'un ölümü bizim günahlarımızdan kurtulmamızı mümkün kıldı. Kutsal Ruh da Müjde'ye inananlara gökte yeni yaşam veriyor.

Bir harika olay daha var. Tanrı'yı hem içtenlikle hem de şahsen tanıyabiliriz. Rab İsa Mesih'i Kurtarıcı olarak kabul ettiğimiz zaman, Tanrı bizi ailesinin içine alır. Sonsuza dek Tanrı bizim sevgi dolu göksel Babamız ve biz de O'nun çocukları oluyoruz. O zaman Tanrı'yı gerçekten tanımış olacağız!

Tanrı'yı bu şekilde tanımak sonsuz hayata sahip olmak demektir. Rab İsa, Babasıyla konuştuğu zaman, bunu dedi:

'Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımlar.' (Yuhanna 17:3).

Yaratılış

Tanrı Evreni Yarattı

Tanrı evreni hiçten yarattı! Tanrı evreni yaratmaya başlamadan önce, Tanrı haricinde hiçbir şey mevcut değildi.

‘Evrenin Tanrı’nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz.’ (İbraniler 11:3).

Tanrı evreni sadece bir buyruk vererek yarattı.

‘Gökler RAB’bin sözüyle, gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı... Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirdi.’ (Mezmun 33: 6, 9).

Tanrı herşeyi Oğlu Rab İsa Mesih için yarattı.

‘Her şey O’nun (Mesih) aracılığıyla ve O’nun için yaratıldı.’ (Koloseliler 1:16).

Bu da Tanrı seni ‘Mesih için’ yarattı anlamına geliyor. Bu yüzden, eğer Tanrı için yaşıyorsan, (yaptığın herşeyde Tanrı’nın sözünü dinlemek), Tanrı’nın istediği şekilde yaşıyorsun; eğer Mesih için yaşamıyorsan, hayatın iyiye gidemez.

Tüm yaratılış bize Tanrı’nın şöhretini gösteriyor.

‘Gökler Tanrı’nın görkemini açıklamakta, gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta. Gün güne söz söyler, gece geceye bilgi verir.’ (Mezmun 19: 1-2).

Tanrı Adem ve Havvayı Yarattı

Tanrı Ademi özel ve kişisel bir şekilde yarattı. Dünyayı yaratmak için kullandığı unsurları (materiyalleri) alıp, Adem için bir beden yaptı. Ondan sonra Tanrı bu beden için üfledi, ve Adem yaşayan varlık oldu.

‘RAB Tanrı Adem’i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.’ (Yaratılış 2:7).

Daha sonra, Tanrı Havva’yı Adem’in bedeninden yarattı.

‘RAB Tanrı Adem’e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. Adem’den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem’e getirdi.’ (Yaratılış 2: 21-22).

O zamandan beri, herkes Tanrı tarafından bir erkek ve bir kadının cinsel birleşmesiyle yaratıldı.

‘Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin’i doğurdu. “RAB’bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim” dedi.’ (Yaratılış 4:1).

‘İç varlığımı sen yarattın, annemin rahminde beni sen ördün. Sana övgüler sunarım, çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim.’ (Mezmun 139: 13-14).

Adem ve Havva

İlk ebeveynlerimiz ‘Tanrı’nın suretinde’ yaratıldı. Demek ki Adem ve Havva kutsal bir biçimde yaratıldılar zira Tanrı kutsaldır. Hiçbir günahları yoktu.

‘Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı’nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı.’ (Yaratılış 1:27).

Maalesef, günah gelip hem Adem ve Havva'daki hem de bugüne kadar yaşamış herkesteki bu Tanrısal sureti bozdu. Lakin, Mesih'in Kurtarıcı olduğuna güvenen herkes yeni adamlar ve kadınlar olacaklar ve İsa dönünce Tanrısal suretleri tamamen yenilenmiş olacak. O gün gelince biz tıpkı Rab İsa gibi gerçekten günahsız ve kutsal olacağız!

'...gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaratılışı giyinmeyi öğrendiniz.' (Efesliler 4:24).

'Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz.' (1. Yuhanna 3:2).

Tanrı Yaradılışına Özen Gösterir

Tanrı evreni uzun zaman önce yarattığına rağmen, hergün evrene bakma maksadıyla çalışır, özellikle yarattığı insanlar için. Hayvanlar insanlar kadar Tanrı'ya tabi olurlar.

'Her yaratığın canı, bütün insanlığın soluğu O'nun elindedir.' (Eyüp 12:10).

Mesih her yaşayan varlığa tedarik ediyor ve destekliyor.

'Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir.' (İbraniler 1:3).

Tanrı her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde mevcuttur.

'...her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.' (Efesliler 4:16).

Tanrı Tarafından Yaratılan Her Şey İyidir

'Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü.' (Yaratılış 1:31).

Yaratılış sık sık bencil ve günahkar şekillerde kullanılıyor, lakin Tanrı O'nun yarattığı her şeyin tadını çıkarmamızı, şükrederek ve görkemi için kullanmamızı istiyor.

'Oysa Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter ki, şükranla kabul edilsin. Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır.' (1. Timoteos 4: 4-5).

'Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlasınlar.' (1. Timoteos 6:17).

Tanrı'ya Yaradılışı İçin Hamd Ediyoruz

Evren kocaman. Yaratılış çok karmakarışık. Tamamen anlayabilmemiz için fazla olağanüstü. Fakat şahane Tanrımızın harikası, gücü, ve bilgeliği bizi övgüye ve hamd etmeye yönlendirmeli.

'RAB'bin işleri büyüktür, onlardan zevk alanlar hep onları düşünür. O'nun yaptıkları yüce ve görkemlidir, doğruluğu sonsuza dek sürer...Bilgelikğin temeli RAB korkusudur, O'nun kurallarını yerine getiren herkes sağduyu sahibi olur. O'na sonsuza dek övgü sunulur!' (Mezmur 111: 2, 3, 10).

Melekler, Şeytan, Ve Cinler

Melekler

Tanrı melekleri yarattı. Milyonlarcası var. Kutsallar, hiç günah işlememişler ve çok güçlüler. Tanrı'yı övüyor, O'na hizmet ediyor, ve O'nun sözünü dinliyorlar.

‘Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. Yüksek sesle şöyle diyorlardı:

“Boğazlanmış Kuzu gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, saygıyı, yüceliği, övgüyü almaya layıktır.” (Vahiy 5: 11-12).

‘RAB’be övgüler sunun, ey sizler, O’nun melekleri, O’nun sözünü dinleyen, söylediklerini yerine getiren güç sahipleri! RAB’be övgüler sunun, ey sizler, O’nun bütün göksel orduları, isteğini yerine getiren kulları!’ (Mezmur 103: 20, 21).

Melekler Ruhtur

Biz melekleri göremeyiz. Bizim gibi bedenleri yok. Fakat, Kutsal Kitap’a baktığımızda, bazen beden şeklini aldıklarını görüyoruz. Onlar insanlara konuştu ve insanlar onları gördüler.

‘Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab’bin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu. Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar. Melek kadınlara şöyle seslendi: “Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa’yı aradığınızı biliyorum. O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O’nun yattığı yeri görün. Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: ‘İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile’ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.’ İşte ben size söylemiş bulunuyorum.” (Matta 28: 2-7).

Melekler İmanlılara Hizmet Eder

Tanrı melekleri imanlı Hıristiyanlara hizmet etsinler ve onlara hayatlarının zor zamanlarında yardımcı olsunlar diye gönderiyor.

‘Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?’ (İbraniler 1:14).

‘Petrus, Hirodes’in kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu. Birdenbire Rab’bin bir meleği görüldü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrus’un böğrüne dokunup onu uyandırdı. “Çabuk, kalk!” dedi. O anda zincirler Petrus’un bileklerinden düştü. Melek ona, “Kuşağımı bağla, çarıklarımı giy” dedi. Petrus da söyleneni yaptı. “Abanı giy, beni izle” dedi melek. Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüm gördüğünü sanıyordu. Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrus’un yanından

ayrıldı.’ (Elçilerin İşleri 12: 6-10).

Melekler Yakınlarda Olabilir

Melekler sık sık bizim yanımızda olabilirler, ancak biz farketmiyoruz.

‘Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler.’ (İbraniler 13:2).

Meleklerle Ne Tapıyoruz Ne De Dua Ediyoruz

Melekler Tanrı’nın yüksek, kutsal, ve önemli hizmetkarları olduklarına rağmen, asla onlara tapmamalı ya da dua etmemeliyiz. Övgü ve dua yalnız Tanrı için olmalıdır.

‘İsa ona şöyle karşılık verdi: “Çekil git, Şeytan! ‘Tanrın Rab’be tapacak, yalnız O’na kulluk edeceksin’ diye yazılmıştır.” (Matta 4:10).

‘Sonra melek bana, “Yaz!” dedi. “Ne mutlu Kuzu’nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!” Ardından ekledi: “Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı’nın sözleridir.” Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, “Sakın yapma!” dedi. “Ben de senin ve İsa’ya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı’ya tap! Çünkü İsa’ya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür.” (Vahiy 19: 9-10).

Şeytan ve Cinler

Şeytan ve cinler kötü meleklerdir. Eskiden iyi melekler gibiydiler, lakin günah işlediler ve bu yüzden Tanrı’ya kulluk etmekte ayrıcalıklarını kaybettiler. Şimdi dünyada devamlı kötü işlerle ilgileniyorlar. Şeytan cinlerin reisidir. Sadece birtane Şeytan var, fakat bir sürü cin var.

Sanki bu düşmüş meleklerin günahı gururdu. Tanrı’nın onlara verdiği mevkiden memnun değildiler; daha önemli olmayı istediler.

‘Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti.’ (Yahuda 6).

Yeşaya Tanrı’yla eşit olmayı isteyen çok güçlü bir yaratık hakkında yazdı. Yeşaya bize Şeytan’ın gururu ve Tanrı’nın yargısının onun ve Tanrı’ya ihanet eden diğer meleklerin üzerine nasıl geldiği hikâyesini anlatıyor olabilir.

‘Ey parlak yıldız, seherin oğlu, göklerden nasıl da düştün! Ey ulusları ezip geçen, nasıl da yere yıkıldın! İçinden, “Göklere çıkacağım” dedin, “Tahtımı Tanrı’nın yıldızlarından daha yükseğe koyacağım; ilahların toplandığı dağda, Safon’un doruğunda oturacağım. Bulutların üstüne çıkacak, kendimi Yüceler Yücesi’yle eşit kılacağım.” Ancak ölümler diyarına, ölüm çukurunun dibine indirilmiş bulunuyorsun.’ (Yeşaya 14: 12-15). 2. Petrus 2:4 ve Hezekiel 28: 11-19’u da oku.

Şeytan ve Cinlerinin İşi

Şeytan günah işleyen ilk yaratıktı. O Tanrı’nın düşmanı. Şeytan kelimesi ‘rakip’ anlamına geliyor. Şeytan Tanrı’ya karşı geliyor. Tanrı’nın halkı için sorun yaratıyor.

Tanrı'nın dünyada yaptığı her şeye karşı savaşıyor.

Şeytan için başka bir isim 'İblis'. Bu kelime 'suçlayıcı' yada 'iftiracı' anlamına geliyor zira hem Tanrı hem de Tanrı'nın halkı hakkında kötü şeyler söylüyor.

'RAB Tanrı'nın yarattığı yabani hayvanların en kurnazı ylandı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu. Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi." Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." (Yaratılış 3: 1-5).

'Büyük ejderha –İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan-melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: "Tanrımız'ın kurtarıışı, gücü, egemenliği ve Mesih'i'nin yetkisi şimdi gerçekleşti. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atıldı.' (Vahiy 12: 9-10).

İblis bir katil ve yalancıdır.

'O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalannın babasıdır.' (Yuhanna 8:44).

İblis bir yalan söyledi. Havva'ya, 'Ölmeyeceksin!', dedi (Yaratılış 3:4). Tanrı, 'Öleceksin' (Yaratılış 2: 16, 17), dediği için söylenen en büyük yalan budur. İblis'in yalanı yüzünden Adem, Havva, ve dünyanın tüm insanları ölmüştür. Dolayısıyla İblis dünya tarihinin en vahim katilidir.

Müjde'nin doğruluğu ve önemine karşı insanların zihinlerini kör ediyor.

'Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir.' (2. Korintliler 4:4).

İnsanları köle yapıyor. Şeytan insanları putlara inanmalarını ve günahkar işler yapmalarını sağlıyor. Ondan sonra insanlar bu aynı putlara ve günahkar alışkanlıklara köle oldukları için onların güçlerinden kaçamıyorlar (kurtulamıyorlar).

'Ne var ki, eskiden Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz.' (Galatyalılar 4:8).

Bela yaratıyor. Şeytan kiliselerde bela yaratıyor. Şeytan Hıristiyanları bölmeyi seviyor. Birbirimizle anlaşmamamızı; birbirimize kızmamızı ve kırıcı şeyler söylememizi istiyor. Bunları yaptığımızda, İsa'nın adı hasar görüyor ve Şeytan bunla çoşuyor.

İblis'in sürekli bize karşı çabaladığını hatırlamalıyız. Nasıl çabaladığını öğrendiğimizde, biz ona karşı çabalayabiliriz.

'Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.' (2. Korintliler 2:11).

Şeytan ve cinler herşeyi yapamazlar. Sadece Tanrı'nın serbest kıldığı şeyleri yapabilirler.

‘RAB Şeytan’a, “Peki” dedi, “Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma.” Böylece Şeytan RAB’bin huzurundan ayrıldı.’ (Eyüp 1:12).

Yalnız Tanrı geleceği biliyor. Şeytan bunu bilmiyor. Tanrı şunu söyledi,

‘Tanrı benim, benzerim yok. Sonu ta başlangıçtan, henüz olmamış olayları çok önceden bildiren, ‘Tasarım gerçekleşecek, istediğim her şeyi yapacağım’ diyen benim.’ (Yeşaya 46: 9-10).

Yalnız Tanrı tüm düşüncelerimizi biliyor. Şeytan bilmiyor.

‘Niyetimi uzaktan anlarsın... Daha sözü ağzıma almadan, Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.’ (Mezmur 139: 2, 4).

Hıristiyanlar başarılı bir şekilde Şeytan’a karşı direnebilirler. Tanrı bize ona karşı direnmemizi söyledi. ‘Bunun için Tanrı’ya bağımlı olun. İblis’e karşı direnin, sizden kaçacaktır’ (Yakup 4:7).

Biz Şeytan’a karşı nasıl durabiliriz? Tanrı’ya dua ederken sık sık konuşarak, Sözü, Kutsal Kitab’ı, okuyarak ve dinleyerek O’na yakın yaşamamız lazım.

Şeytan’dan veya onun cinlerinden korkmayınız. Gerçek Hıristiyanlıkta, ne Şeytan’dan, ne cinlerinden, ne de onun karanlık güçlerinden korkmamıza gerek yok. Aynı zamanda, ya kasabamızda ya da köyümüzde yaşayan Şeytan’ın hizmetkarları olan ve mahallemizde onun kötü işlerini yürüten erkek ve kadınlardan da korkmamıza gerek yok.

Biz Tanrı’ya aitiz, ve Tanrı İblis’ten ve tüm İblis’in cinlerinden kat kat güçlü. İsa bizim Kurtarıcımız, ve O’nun ölümü aracılığıyla O İblis’i yendi. Aynı zamanda Kutsal Ruh bizim bedenimizin içinde yaşadığı için bize hiçbir kötü ruh zarar veremez. Tanrı’nın Üçlü-birliği’ndeki her bir şahıs tarafından korunmaktayız! Tanrı’ya yakın kalırsak güvendedeyiz!

Bilgili olun! Şeytan’a karşı kolayca direnemeyiz. O bizden hem daha kuvvetli hem de daha akıllı. O tehlikeli bir düşman. Ondan uzak durun. Bir aslandan uzak durmak onunla mücadele etmekten daha iyi!

‘Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşiyor. Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis’e karşı direnin’ (1. Petrus 5: 8-9).

Yeni imanlılar kiliselerinde yada mahallelerinde gördükleri veya işittikleri kötü ruhlardan uzak durmalı. Bu tür sorun yalnızca bilgili, Tanrısal kilise büyükleri tarafından halledilmeli. Öncelikle durumu dikkatlice araştırıp, sonra da dua edip Tanrı onlara sorunu nasıl çözmeleri konusunda yönlendirecek.

Tanrı’nın Şeytan İçin Son Yargısı

İsa, Şeytan ve cinleri için sonsuz ateşin hazırlandığını söyledi.

“Sonra solundakilere şöyle diyecek: ‘Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis’le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!’ (Matta 25: 41).

Kutsal Kitab’ın son kitabında Elçi Yuhanna, gelecekte Şeytan’ın sonunda tamamen yenileceğini Tanrı’nın verdiği görümde gördüğünü yazdı. Yuhanna

şunları yazdı:

‘Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm... Melek ejderhayı –İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı– yakalayıp bin yıl için bağladı. Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak. Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları –Gog’la Magog’u– saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak.... ..Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir’ (Vahiy 20: 1, 2, 7, 8, 10).

Günah Ve İnsanlığın Düşüşü

Bu bölümde okuyacak sevindirici bir şey yok. Karanlık ve üzüntüyle doludur. Fakat çok önemli. Lütfen bunları çok dikkatlice okuyup düşünün.

Günah Nedir?

Günah Tanrı'nın izin vermediği şeyleri yapmak veya Tanrı'nın arzu ettiği şeyleri yapmamaktır. Tanrı bana bir şeyi yapmamamı söylediği halde ben ona itaat etmezsem, bu günahdır. Aynı zamanda, Tanrı bana bir şey yapmamı söylese de ben yapmazsam, o da günahdır. Günah işlediğim zaman Tanrı'nın yasasına karşı gelmiş oluyorum.

'Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir' (1. Yuhanna 3:4).

İnsan Nasıl Günahın İçine Düştü?

Kutsal Kitap bize Yaratılış 2: 15-17'de anlatıyor ki Rabbimiz Tanrı adamı (Adem'i) Aden Bahçesi'ne koymuş ki Adem ona baksın. Zira Rabbimiz Tanrı şu uyarıyı verdi ona:

'Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.'

Tanrı Adem için bir karı yarattı ki ona eşlik etsin. Havva Adem'in bir kaburgasından yaratıldı. Birlikte bahçede yaşadılar. Sonra yılan birdenbire ortaya çıktı:

'RAB Tanrı'nın yarattığı yabani hayvanların en kurnazı ylandı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu. Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi." Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar... Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler' (Yaratılış 3: 1-8).

Tanrı Adem ve Havva'nın yaptıklarından dolayı üzgün ve kızgındı. Ondan sonra onlara ne tür ceza çekeceklerini söyledi.

'RAB Tanrı kadına, "Çocuk doğururken sana çok acı çektireceğim" dedi... RAB Tanrı Adem'e, "Karının sözünü dinlediğin ve sana, meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için toprak senin yüzünden lanetlendi" dedi, "Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın. Toprak sana diken ve çalı verecek, yaban otu yiyeceksin. Toprağa dönünceye dek ekmeğini aln teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın ve yine toprağa döneceksin." Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.

Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi' (Yaratılış 3: 16-19 ve 23-24).

Adem ve Havva Tanrı'nın sözünü dinlemedikleri için günaha girdiler. Tanrı onlara iyiyle kötüyü bilme ağacından yemelerini söyledi, lakin ondan yediler. Tanrı aynı zamanda eğer o ağaçtan yeseler öleceklerini söyledi. Fakat Şeytan, kötü yılan aracılığıyla, onlara bir yalan söyledi. Ölmeyeceklerini söyledi. Onlar da Şeytan'ın yalanına inandılar ve Tanrı'ya itaat etmediler. Sonra Tanrı'nın söylediği gibi öldüler.

Adem Ve Havva Günah İşledikleri Zaman Hangi Şekilde 'Öldüler'?

Günah işlemeyen önce Adem ve Havva'nın Tanrı'yla güzel ve yakın bir ilişkileri vardı. Tanrı'nın ailesi gibiydiler. Fakat günah işlemeye başladıktan sonra o ilişki sona erdi.

Günah işlemeye başladıklarında, hayatlarının değiştiğini hemen anladılar.

Yanlış yaptıklarını bildikleri için vicdan azabı hissettiler.

Tanrı'yla karşılaşmaktan korktukları için O'ndan saklandılar.

Tanrı onlar için yarattığı güzel bahçeden onları çıkardı. O bahçenin içinde sağlık ve güven içindeydiler. Ama bahçenin dışındayken günahın insan hayatında yarattığı keder ve ıstıraba açıldılar. Bedenleri de ölüme uğrayacaktı.

Tanrı'yla güzel ve yakın ilişkileri bitmişti. Aynı zamanda Tanrı onları sonsuz yaşam ağacından kopardı.

O günden itibaren hayatları Tanrı'nın onlar için tasarladığı güzel hayat değildi. Günah işlemeyen önceki harika hayatları sona erdi. Bunun yerine hayatları 'ruhsal ölüme' döndü.

Birkaç yıl sonra bedenleri de öldü. Adem 930 yaşındayken vefat etti. (Yaratılış 5: 3-5)

Hepimiz Günah İşledik

Adem'in günahı yüzünden Tanrı herkesi günahkar olarak sayıyor. Adem bizim 'babamızdı', ve o günah işlediği zaman, Tanrı bütün insan ailesini günahkar saydı.

'Çünkü bir adamın söz dinlemezliliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır' (Romalılar 5:19).

'Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak' (1. Korintliler 15:22).

Hepimiz günah dolu bir mizaçla doğduk. Yanlış şeyleri yapmaya öğrenmemize gerek yok. Annemizin bizden gebe kaldığı günden itibaren günah dolu bir mizacımız olduğu için bunları küçük çocukken bile kolaylıkla yapabiliriz. Kral Davut bunları söyledi:

'Nitekim suç içinde doğdum ben,

Günah içinde annem bana hamile kaldı' (Mezmun 51:5).

Kendi günahımız yüzünden de günahkarız.

‘Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı’ (Romalılar 3:23).

‘Günahımız yok dersek, kendimizi aldattırız, içimizde gerçek olmaz’ (1. Yuhanna 1:8).

Tüm insanlık Adem gibi kişisel günah yüzünden suçlu ve Tanrı tafafından kınanmıştır. Hepimiz Tanrı’dan kopuğuz. Hepimiz ruhsal olarak ölüyüz. Hayatın tüm kederlerine, acılarına ve mücadelelerine açgız ve sonunda bedenlerimiz de ölecek. Bunun tümü günahın ödediği korkunç ‘bedeldir’.

‘Günahın ücreti ölüm’ (Romalılar 6:23).

Günahın Cezası

Tanrı’nın günahla ilgili cezası çok serttir. Tanrı adildir. Bu da şahısında kursursuz olduğu anlamına geliyor; yaptığı, konuştuğu, ve düşündüğü her şeyinde tamamen iyi ve doğrudur. Tanrı adil olduğu için, ne evrende, ne meleklerde, ne de insanlarda günaha tahammül edemez.

Tanrı günahı cezalandırmısaydı, adil bir Tanrı olmazdı. Esasında, ‘Günah önemli değil. Günah bir sorun değil. Günahla yaşamaya mutluyum’ söylemiş gibi olurdu. Ancak Tanrı bunu yapamazdı!

Tanrı adil bir Tanrı olmasaydı, evrende ‘yanlış’ yada ‘doğru’ diye bir şey kalmaz ve adalet de olmazdı. Adalet olmasaydı, hayat karmakarışık, tehlikeli ve kötü olurdu. Hayat yaşamaya değer olmazdı!

Bu bölümdeki ders karanlık dolu ve üzücüydü. Fakat şimdi güzel bir haber var— İsa! Bir sonraki bölüme bakın.

Müjde

Tanrı bizi seviyor ve O'nunla cennette sonsuza dek yaşamımızı istiyor. Fakat Tanrı erdemlidir. O kusursuz ve günaha yer vermiyor. Günaha ceza vermeli ve günahımızın cezası ölümdür. Bu yüzden, Tanrı nasıl hem ölümlle günahımızı cezalandırabilir hem de bize cennette sonsuz yaşam verebilir?

Tanrı bunu yaptı: günahımızın cezasını kendisi yükledi!

'Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi' (1. Korintliler 15: 3-4).

Rab İsa Mesih günahsızdı. Kendi günahı yoktu hiç. Ama çarmıhtayken, Tanrı günahımızı O'nun üstüne yükledi ve İsa'yı tüm yanlışlarımız yüzünden cezalandırdı. İsa bizim hakettiğimiz ölümün acısını çekti.

'Baba'nın Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük' (1. Yuhanna 4:14).

'Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun (İsa'nın) bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi' (Yeşaya 53: 5-6).

'Günahlarımızı çarmıhta kendi (İsa'nın) bedeninde yükledi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz' (1. Petrus 2:24).

'Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun' (Yuhanna 3:16).

Kurtulmak İçin Ne Yapmalıyım?

İnsanlar bu soruyu değişik şekillerde soruyorlar: Ben nasıl bir gerçek imanlı olabilirim? Günahlarım nasıl bağışlanır ve Tanrı'yla huzur bulabilirim? Cennete gideceğimden emin olmak için ne yapmalıyım? Bu soru nasıl sorulsa da, kurtulmak istiyorsam beş şey yapmam lazım:

1. Tanrı'ya günahkar olduğumu itiraf etmeliyim.

'Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı' (Romalılar 3:23).

2. İsa Mesih'in benim günahlarımın cezasını çekmek için öldüğüne inanmalıyım.

'Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü' (1. Petrus 3:18).

3. İsa'yı yaşamıma girsin ve günahlarımı bağışlasın diye davet etmeliyim.

'Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi' (Yuhanna 1:12).

4. Günahlarımdan tövbe etmeliyim.

"Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!" (Markos 1:15).

'Tövbe etmek' geçmiş hayatımdaki yanlış olarak bildiğim herşeyden dönmeliyim anlamına geliyor. Günahlarımdan kurtulmak istiyorsam, onları bitirmekte istekli olmam gerekiyor. Tabi ki kendi gücümle günahkar yollarımdan dönmek mümkün

değil, zira Tanrı'ya güvendiğçe O bana yardım edecektir.

5. Artık Tanrı'ya hizmet etmek için yaşamalıyım.

O benim Kurtarıcımsa, demek ki efendim de olmalı. Her zaman O'nun benim nasıl davranmamı, konuşmamı ve düşünmemi istediği şekilde çaba sarf etmek zorundayım. Tanrı'nın kelamı (Kutsal Kitap) nasıl yaşamam gerektiği konusunda reheberim olacak.

Yukarıdaki 5 madde hakkında burada bir dua var. İçtenlikle dua edersen, Tanrı seni duyacak.

'Merhametli Tanrım, sana karşı günah işledim ve bütün yanlış yaptığım şeylerden dolayı senden özür dilerim. Beni sevdiğin ve benim günahlarım için çarmıhta öldüğün için şükürler olsun sana Rab İsa Mesih. Şimdi beni affetmeni rica ediyorum. Hayatıma gir bugün. Geçmişteki günahlarımdan dönmem ve tüm hayatımı seni hoşnut edecek bir şekilde yaşamam için bana güç ver. Sonsuza dek senin benim Kurtarıcım ve Efendim olmanı istiyorum. Amin.'

Sonuç

Eğer Mesih'i hayatının içine kabul ettiysen,

1. Birisine anlat.

2. Hergün Kutsal Kitap'ı oku ve dua et. Tanrı sana Kutsal Kitap aracılığıyla konuşacak, ve konuştuğu zaman O'nun sözünü dinle.

3. Kutsal Kitap'ın sadık bir şekilde öğretildiği bir kiliseye katıl.

Bu kitabın 7. bölümünün ismi 'Mesih'e Güvendiğimde Bana Ne Oldu?' Eğer Mesih'e güvendiysen, lütfen 7. bölümü oku. Mesih'teki yeni yaşamını anlamakta yardımcı olacaktır.

Yeni imanlılar aşağıdaki iki şeyi hemen yapmalıdır:

Vaftiz olmak (8. bölümü okuyun).

Yerel bir kiliseye katılmak (9. ve 10. bölümleri okuyun).

Mesih'e GÜVENDİĞİM ZAMAN BANA NE OLDU?

Mesih'e Kurtarıcın olarak güvendiğin zaman sana bir sürü harika şeyler oldu. Aşağıdakiler sana olan şeylerden birkaç tanesi:

1. Affedildin.

'Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk' (Efesliler 1:7).

Tanrı günahlarımızı bağışladığı zaman, tamamen bağışlıyor. Yaptığımız bazı yanlışlıkları unutamayız, fakat Tanrı asla affettiği günahlarımızı düşünmeyecek. Tanrı bunları dedi,

'Kendi uğruna suçlarımızı silen benim, evet benim, günahlarımızı anmaz oldum' (Yeşaya 43:25).

2. Sonsuz yaşama kavuştun. İsa bunları söyledi,

'Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır' (Yuhanna 5:24).

İnsanlar İsa'yı kabul ettikleri zaman, Tanrı onlara tükenmeyen yaşam veriyor. Herkes gibi öldüklerine rağmen, cennette tekrar yaşayacaklar.

3. Tanrı'nın çocuğu oldun.

'Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi' (Yuhanna 1:12).

Tanrı'nın çocuğu olduğun için bütün bunlar doğrudur:

Artık Tanrı'ya 'Baba' deme hakkın var. İsa'yı kurtarıcın olarak kabul ettiğin zaman Tanrı'nın aile mensubu oldun. Gökteki Baban seni seviyor.

'...Baba'nın kendisi sizi seviyor' (Yuhanna 16: 27).

İhtiyaç duyduğun şeyleri sana verecek.

'Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir' (Matta 6: 32-33).

Bütün dertlerini ona anlatabilirsin.

'Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır' (1. Petrus 5:7).

O'nun sözünü dinlemeni ve kutsal bir hayat yaşamayı istiyor.

'Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalm"' (1. Petrus 1: 14-16).

Günahtan uzak durmanı istiyor. Günah dolu şeyleri sevme. Eğer Tanrı'yı seviyorsan, günah dolu şeyleri de sevemezsin.

'Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur. Çünkü dünyaya ait olan her şey –benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi

yaşamın verdiği gurur– Baba’ dan değil, dünyadandır’ (1. Yuhanna 2: 15-16).

Tanrı seni sevdiği için, gerektiğinde seni disipline sokacak (itaat etmeyi öğretecek).

‘Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme. Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır’ (İbraniler 12: 5-6).

4. Her zaman Tanrı’nın evladı olacaksın. Hiçbir şey senin Tanrı’yla olan ‘evlat-baba’ ilişkinizi bozamaz. İsa şunu söyledi,

‘Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba’nın elinden kaptırmaya kimsenin gücü yetmez. Ben ve Baba biriz’ (Yuhanna 10: 27-30).

Kurtuluşunu asla kaybedemezsin. Tanrı’dan hiçbir şey seni ayıramaz. Bir imanlı olarak günah işlersen, günahın Tanrı’yla paydaşlığınıza zarar verecek, fakat Tanrı’yla ilişkinizi tamamen bozamaz. Nitekim çocukları günah işledikleri zaman Tanrı çok üzülür, bu yüzden O’na hemen yaptığımız yanlışlardan üzgün olduğumuzu söylememiz ve ondan sonra yanlışlarımızı durdurmamız.

5. Kutsal Ruh senin içinde yaşamak için geldi.

‘Bedeninizin, Tanrı’dan aldığınız ve içindeki Kutsal Ruh’un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı’yı bedeninizde yüceltin’ (1. Korintliler 6: 19-20).

Bu harika bir şeydir. Tanrı’nın Kutsal Ruh şimdi bedeninde yaşıyor! Her zaman seninle beraber. Gittiğin her yere gidiyor seninle. Söylediğin her şeyi işitiyor. Aklındaki düşündüğün her şeyi biliyor. Bunun için, nereye gittiğine, ne yaptığına, ne söylediğine veya ne düşündüğüne dair dikkat etmelisin.

Kutsal Ruh artık Tanrı’yla yaşadığını hatırlatmak için sende yaşıyor. Tanrı sana sahip çıkıyor ve İsa’nın kanı (ölümü) Tanrı’nın çocuğu olabilmen ve hem günah hem de Şeytan’dan kurtulabilmen için ödediği büyük bedeldir. Artık hayatının efendisi değilsin. Tanrı senin sahibin ve efendin.

Tanrı’nın şimdi sana verdiği Kutsal Ruh armağanı, daha sonra sana vereceği diğer armağanların ilki.

‘Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi’ni duyup O’na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh’la O’nda mühürlendiniz. Ruh, Tanrı’nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı’ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir’ (Efesliler 1: 13-14).

Kutsal Ruh sana güç veriyor. Tanrı’nın yapmanı istediği her şey için yeterince güçlü değilsin, fakat Kutsal Ruh Tanrı’nın sözünü dinlemek ve O’na hizmet etmek için ihtiyaç duyduğun gücü verecek.

‘Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız’ (Elçilerin İşleri 1:8). (Bölüm 11 Kutsal Ruh’un Hıristiyanlara Tanrı’yı hizmet etmekte yardımcı olduğunu anlatır.)

6. Yeni bir insansın.

Hıristiyanlar mükemmel, günahsız insanlar değiller, ama değişmiş insanlardır.

‘Bir kimse Mesih’teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur’ (2. Korintliler 5:17).

İnsanlar Hıristiyan olmadan önce kendilerini mutlu etmek için yaşıyorlar; sadece kendilerini ve kendilerine ait olan şeyleri düşünüyorlar. Günah işlediklerinde mutlular, zira günah iyi bir his veriyor. Tanrı’nın yargı gününü düşünmüyorlar. Şeytan’ın istediği gibi yaşıyorlar.

İnsanlar Hıristiyan olduktan sonra Tanrı’ya itaat etmek için yaşıyorlar, ve aynı zamanda diğer kişilere yardım etmeyi ve İsa’yı anlatmayı istiyorlar. Günah işledikleri zaman üzülürler çünkü göksel Babalarının günahattan nefret ettiğini bilirler. Çabucak günahlarını itiraf ederler ve tekrar günah işlememeye çabalarlar. İsa gibi yaşamaya çalışırlar. Bunun yüzünden Şeytan onların düşmanı olur.

7. Tüm hayatın boyunca Mesih’le devam edeceksin. Tanrı’nın gerçek çocukları bütün hayatları boyunca Mesih’e güvenmeye devam ederler. Hıristiyan olmaktan vazgeçmezler.

‘Çünkü Mesih’e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz’ (İbraniler 3:14).

İmanlıların Vaftizi

Her gerçek imanlı vaftiz olmalı. Bu Tanrı'nın iradesidir. "Vaftiz" kelimesi "batırmak, daldırmak" demek. Bu yüzden insanlar vaftiz olduklarında, tamamen suyun altına daldırılıyorlar ve sonra çıkartılıyorlar.

Vaftiz Nedir?

Vaftiz Olma Bir İtaat Eylemidir

Vaftiz olma İsa tarafından buyuruldu. İsa öğrencilerine şunları söyledi,

'Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin' (Matta 28: 19-20).

Eğer İsa'yı seviyorsam, O'nun emirlerine uymayı isteyeceğim. İsa dedi ki,

'Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz' (Yuhanna 14: 15).

Vaftiz Olma Bir Tanıklık Eylemidir

Vaftiz edilerek, buradaki herkese, "Şimdi İsa Mesih'e aitim, ve O'nu ömrümün sonuna dek takip edip, O'nun sözünü dinlemeyi ve O'na hizmet etmeyi istiyorum."

Vaftiz Olma İsa'yla Ölmenin, Gömülmenin, ve Dirilişin bir Tasviridir

'Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük' (Romalılar 6: 3-4).

Mesih bizim günahlarımız için öldü. Mesih'i Kurtarıcım olarak kabul ettiğimde, günaha 'ölüyorum'. Yani kurtarıldığımdan önceki günahkar yaşamımdan dönüyorum.

Mesih (daha önce öldüğü için) gömüldü. Vaftiz olurken, suyun içine gömülmek için giriyorum, zira günaha 'öldüm'.

Mesih tekrar dirildi. Suyun içinden çıkmak İsa'yla beraber yeni bir hayatı yaşamak için dirilmenin tasviridir.

Vaftiz olma eski günahkar yaşama ölümümün ve aynı zamanda İsa'da yeni bir hayat yaşayayım diye dirilmemin simgesidir (tasvir).

Kim Vaftiz Edilmeli?

Vaftiz olma Hıristiyan hayata başlamanın bir simgesidir, bu yüzden de sadece gerçekten Hıristiyan hayatına başlamış olanlar vaftiz edilmeli.

Vaftiz Olma İçin Hazırlanmak

Eğer vaftiz olmayı istiyorsan, aşağıdaki sorular gerçek Hıristiyan olmanın ne demek olduğunu anlamana yardımcı olacak. Lütfen bu soruları iyice düşün. Her sorunun altındaki boşlukta cevabını yaz, ve sonra yazdıkların hakkında bir kilise önderiyle konuş.

Ne zaman Hıristiyan oldun?

Hıristiyan olmak için neler yaptın?

Neden Hıristiyan olmaya karar verdin?

Vaftiz Olma Dünyaya Yeni Bir İnsan Olduğumuzu Gösteriyor

‘Bir kimse Mesih’teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur’ (2. Korintliler 5:17).

Bu ayet Hıristiyan olduğumuzda değiştiğimizi söylüyor; ‘yeni oluyoruz’. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun? Cevabını aşağıdaki boşlukta yaz.

Hıristiyan olduğundan beri hangi açıdan değiştin?

Vaftiz Olmanın Önemi

Vaftiz olma önemlidir. Hafife alınmamalı. Vaftiz edilersen tüm hayatını etkileyecek bir söz veriyorsun.

‘Artık İsa Mesih’e aitim.

O benim Kurtarıcım ve Rab’bim.

Tanrı’yı ömrümün sonuna kadar takip edip, O’na itaat, ve hizmet edeceğim’ diyorsun.

Gerçekten bu sözü vermeye var mısın? Bu sözü veriyorsan, aşağıda ismini imzala ve tarihi yaz. Ondandır sonra bu kağıdı, verdiğin sözü hatırlatmak için yanında tut.

İsim: _____

Tarih: _____

Kilise

Kilise kelimesi “dışarıya çağrılmış” anlamına geliyor. Kilise, ayrı olmak ve Tanrı'nın özel halkı olmak maksadıyla bu günahkar dünyadan Tanrı tarafından dışarıya çağrılmış halktır. Bu beyler, hanımlar, ve gençler Tanrı'nın çağrısını duydular ve Onu takip etmek için “ayrıldılar”. Günahkar bir şekilde yaşamaya “hayır” dediler; Mesih'i Kurtarıcıları olarak kabul ettiler; Tanrı'nın çocukları oldular; ve şimdi Tanrı'nın sözünü dinlemeyi ve O'nu yaptıkları her şeyde mutlu etmeyi istiyorlar.

(Dikkat et! Kilise Hıristiyanların buluştukları bina değil; kilise İsa'yı Kurtarıcı ve Tanrı olarak kabul etmiş olan topluluktur.)

Evrensel (Dünya Çapında Olan) Kilise

Kilise evrenseldir. İsa Mesih'in dünyanın her ülkesinden gerçek takipçilerini dahil ediyor. Dünya çapındaki kilise çok geniştir. Tanrı'nın her oymak, her dil ve her ulustan çağırdığı milyonlarca üyesi vardır ve her zaman büyüyor, zira Tanrı insanları kurtarıyor ve her gün dünya çapındaki kilisesine katıyor. Bir sürü imanlılar ölüp Mesih'le olmaya gittiler, bu yüzden kilisenin bir kısmı zaten cennette.

Yerel Kilise

Yerel kilise bir köy, kasaba, veya şehirde Tanrı'yı yüceltmek için toplanan imanlılardır. Bazı yerel kiliselerde bir hayli yüksek üye sayısı, fakat diğer yerel kiliselerde sadece birkaç üye bulunur. Büyük bir şehirde farklı semtlerde toplanan bir sürü yerel kilise olabilir.

Yerel Kilise'de Hayat

Elçilerin İşleri, Yeni Ahit'teki 5. kitap, bize kilisenin başlangıcı, büyümesi, ve orada yapılan işleri anlatıyor. Elçilerin İşleri 2:42-47'de her yer kilisenin hayatında, her ülkede ve her zaman çok önemli olan dört şey hakkında okuyoruz. Bu dört önemli şeyler şunlardır: öğretiş, paydaşlık, Rab'bin Sofrası ve dua.

'Bunlar kendilerini elçilerin öğretilerine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar... Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapıyordu. İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı. Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu' (Elçilerin İşleri 2: 42-47).

Elçilerin Öğretileri

Elçiler, İsa'nın 3½ yıllık hizmeti boyunca kendisiyle birlikte olmayı seçtiği adamlardır (Müjde'de yer alan harika şeyler yaptığı ve öğrettiği yıllar). İsa Elçiler'e bir sürü şey öğretti ve İsa cennete döndükten sonra, Elçiler de İsa'dan öğrendikleri her şeyi başka imanlılara öğretiler. Bu yüzden Elçilerin öğretisi aslında İsa'nın

öğretişi anlamına geliyor. Bu da daha sonra Yeni Antlaşmadaki kitaplarda yazılmıştır. Kutsal Kitap'ın tümü (hem Eski Antlaşma hem de Yeni Antlaşma) Tanrı'nın bize bildirisidir. Bugün Kutsal Kitap'ın aracılığıyla Tanrı bizimle konuşuyor. Tanrı hakkında bilmek istediğimiz her şeyi veya Hıristiyanların nasıl davranmaları gerektiğini anlatıyor. Kutsal Kitap, haftadan haftaya her kilisede dikkatlice okunmalı ve açıkça öğretilmeli. Tanrı'nın kelamı bizi Hıristiyan hayatımızda güçlendiriyor, fakat açıkça öğretilmiyorsa, imanlılar inançlarında zayıf olacaklar ve Tanrı'nın onların Hıristiyan yaşamını nasıl yaşamalarını istediğini bilmeyecekler.

Topluluk

Topluluk paylaşmak demektir. Her hakiki imanlı bir ailenin üyesidir—Tanrı'nın ailesi. Mesih'te erkek ve kız kardeşiz. Bunun için Elçilerin İşleri kitabı'nın 2. bölümdeki kilisenin imanlıları gibi birbirimizi sevmeliyiz ve birbirimize ihtimam göstermeliyiz. Onlar birlikte zaman geçirdiler. Beraber dua edip, tapınıp, yemek yediler (46. ayet). Zengin olanlar fakir olanlarla paylaştı (44. - 45. ayetler). Eğer bir imanlının herhangi bir sorunları olsaydı, imanlı erkek ve kız kardeşleri ona yardım ederdi.

'Birbirinizin ağır yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz'
(Galatyalılar 6:2).

İmanlılar bunları mecbur oldukları için yapmadılar. Memnuniyetle yaptılar. Birbirleri için sorumlu hissettiler zira bir aileydiler, Tanrı'nın ailesi. Mesih'te bu harika birliğimiz yüzünden her yerde bulunan Hıristiyanlar birbirini sevmeli ve birbirlerine ihtimam göstermeli.

Rab'bin Sofrası

Rab'bin Sofrası, aynı zamanda "Ekmeğin Bölünmesi" sıfatıyla adlanan, kilisedeki tapınmanın merkezinde yer alıyor. 1. Korintliler 11: 23-31 bize Rabbin Sofrası'nı anlatıyor.

23) 'Size iletteğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmeğe aldı, 24) şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuz feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." 25) Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." 26) Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz.

27) Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. 28) Kişi önce kendini sınasın, sonra ekmeğten yiyip kâsedan içsin. 29) Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder. 30) İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür.

31) Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık.'

Aşağıda Rab'bin Sofrası hakkında birkaç detay var:

Rabbin Sofrası hatırlamakla ilgilidir. İsa, "Beni anmak için böyle yapın" dedi

(ayet 24). Rab’bimiz bizi içtenlikle seviyor. Asla bizi unutmuyor. O’nu unutmamızı asla istemez ve bu Sofrayı O’nu hatırlamanın en iyi yöntemi olduğunu göstermek niyetiyle bizim için hazırladı.

Rabbin Sofrası’nda iki simge var: bir somun ekmek ve bir kase şarap (ayetler 23 ve 25). İsa, bizim O’nu ve haçtaki ölümünü düşünmemize yardım edecek bu iki simgeyi verdi. Ekmek İsa’nın bedenini simgeliyor (ayet 24). Bu ekmeği yediğimiz zaman, İsa’nın ‘bizim günahlarımızı haçta asılırken bedeninde taşıdığını’ hatırlıyoruz.

‘Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. O’nun yaralarıyla şifa buldunuz’ (1. Petrus 2:24).

Şarap kasesi İsa’nın kanını simgeliyor (ayet 25). Bu şarabı içtiğimizde, Mesih’in kanını düşünüyoruz, zira o kan dünyanın günahlarını affetmek için akıtıldı.

“Bu benim kanım” dedi İsa, “Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır” (Markos 14:24).

Ekmek ve şarap yalnızca simgedir (resim). Fakat Mesih gerçektir (resimdeki kişi), ve O’nun kendisini feda etmek aracılığıyla verdiği büyük sevgiden dolayı O’na tapıyoruz.

İsa tekrar dönünceye dek bunu yapmalıyız. Bütün hayatımız boyunca İsa’nın bir sonraki gelişine kadar ‘Ekmek bölmeye’ devam etmeliyiz (ayet 26). Yeni Ahit’teki kiliseler Rab’bin Sofrasını her haftanın ilk günü olarak kabul edilen ve İsa’nın ölümden dirildiği gün olan Pazar günü kutlardı. Aynı şekilde, dünyanın dört ucundan gelen bir sürü imanlılar bunu yapmaya devam ediyor.

Ekmeği ve şarabı uygunsuz bir şekilde yiyip içmemeliyiz (ayet 27). Mesih’e inanan ve gerçek bir imanlı hayatı yaşayanlar Rab’bin Sofrasından paylaşmalı. Mesih’e inanmayanlar da Rab’bin Sofrasından paylaşmamalı. Mesih’e inandıklarını söyleyenler eğer gerçek bir imanlı hayatı yaşamıyorsa Rab’bin Sofrasından paylaşmamalı. Rab’bin Sofrasından paylaşmaması gereken kişiler eğer bu emre itaat etmezlerse, Tanrı onları yargılayacaktır (ayet 29).

Kendimi sınamalıyım (ayet 28). Eğer gerçek bir Hıristiyanım, Rab’bin Sofrasından paylaşmadan önce, bir müddet yalnız kalmalı ve sessizce hayatım hakkında düşünmeliyim. Kendime birkaç soru sormak faydalı olur. Mesela:

Son birkaç günde hangi günahları işledim? Tanrı’ya bu günahları itiraf ettim mi? Eğer etmedimse, şimdi etmem gerekiyor.

Herhangi birine karşı yanlış bir şey yaptım mı? Eğer yaptıysam, çabucak o kişiye gidip ondan af dilemeliyim.

Herhangi birisiyle kızgın mıyım? Eğer kızgınsam, bu sorunu halletmeliyim. Eğer kardeşime karşı kızgınsam, Tanrı’ya tapınmam mümkün olmaz.

‘Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun’ (Matta 5:23-24).

Sonra da ye (ayet 28). Günahlarımızı itiraf ettikten ve Tanrı veya başka birisine herhangi bir yanlış doğruladıktan sonra gelip Rab’bin Sofrasından paylaşabilirim.

Dua

Yeruşalim şehrindeki imanlılar dua etmek için sık sık toplandılar. Dualarında onların yaratıcısı Rab olduğu için O'na hamd ettiler; ve Mesih'i Kurtarıcıları olarak gönderdiği için de O'nun sevgisi ve iyiliği için O'na teşekkür ettiler. Aynı zamanda tüm ihtiyaçları ve sorunları için Tanrı'ya dua ettiler. Mesela:

Kuvvet için dua ettiler. İsa artık aralarından ayrılıp evi olan cennete gittiği için hayatları büyük bir derecede değişmiş haldeydi (Elçilerin İşleri 1:9). İsa onlara artık dünyanın her ülkesine gidip oradaki herkese O'nun hakkındaki Müjde'yi söylemelerini istedi (Matta 28:19). Bu işi nasıl yapabileceklerini bilmiyorlardı çünkü o zaman fazla Hıristiyan yoktu ve bu yüzden çok zayıf hissettiler. Bu yüzden, Elçilerin İşleri 1:14'te, şüphesiz, Tanrı'nın onlara güç vermesi için dua ettiler ki İsa'nın onlara söylediklerini yapabilesinler.

Rehberlik için dua ettiler. Aynı zamanda, iki erdemli adam arasında önemli bir seçim yapmakta rehberliğe ihtiyaç duydular. Böylece, Elçilerin İşleri 1:24'te Tanrı'nın onlara doğru adamı, yani Tanrı'nın istediği adam bulmakta yardım etmesi konusunda dua ettiler.

Cesaret için dua ettiler. Elçilerin İşleri 4:19-31'de Yahudi liderler Petrus ve Yuhanna elçilerine eğer İsa hakkında vaaz vermeyi bırakmazlarsa onları cezalandıracaklarını söylediler. Fakat Tanrı onların herkese İsa'nın hakkında vaaz etmelerini istedi. Kilise, Tanrı'nın onlara vaazlarına devam etmeleri için cesaret versin diye dua etti.

Korkuları hakkında dua ettiler. Yahudi Kralı Hirodes Hıristiyanlara karşı çok zalimdi. Elçi Yakub'un kellesini uçurttu ve Petrus'u hapse soktu. İmanlılar çaresiz hissediyor ve korkuyorlardı. O zaman ne yaptılar? Tanrı'ya dua edip tüm korkularını O'na döktüler (Elçilerin İşleri 12:1-5).

Bizim kilisemiz dua etmeye toplandığı zaman, Tanrı'ya yüceliği için tapınıyoruz ve bizim için taşıdığı bütün sevgisi için O'na teşekkür ediyoruz. Aynı zamanda kilise hayatımızdaki tüm ihtiyaçları, zorlukları ve korkuları O'na anlatıyoruz. Tanrı kilisemizdeki herşeyle ilgileniyor, zira bizim kilisemiz asıl O'nun kilisesi–Tanrı'nın kilisesidir (Elçilerin İşleri 20:28).

Bu bölümde imanlıların yerel kilisede birlikte olduğu zaman dua konusu hakkında düşündük. Daha sonraki bir bölümde kişisel dua konusunu işleyeceğiz (yalnız olduğumuzda, hususi bir şekilde dua etmek). Kişisel dua her imanlı erkek, kadın, ve gencin hayatında önemli bir unsurdur.

Yerli Kilisede Üyelik

Mesih'e Kurtarıcın olarak güvendiğin gün (eğer bunu yaptıysan), hayatında bir sürü harika olay gerçekleşti. Aşağıdakiler o gün gerçekleşmiş 3 olay:

1. Tanrı'nın ailesine "yeniden doğdun". Bu Tanrı'nın bir çocuğu olduğun anlamına gelir.

'Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular' (Yuhanna 1:12-13).

2. Tanrı Ruhu bedenine girde. Sana yeni yaşam verdi—hiç tükenmeyecek yaşam. Kutsal Ruh şimdi senin içinde yaşıyor, ve o hep senin yanında olacak.

'Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur' (Yuhanna 3:6).

'Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz' (Efesliler 1:13).

3. Tanrı seni evrensel (dünya çapında) kilisesine ekledi. Artık sen Mesih'e ait olan halkının, dünyanın her ülkesinde bulunan ulu bedeninin bir parçasısın.

Yerel Kiliseye Katılmak Önemlidir

Artık bir yerel kiliseye, yani yaşadığın köy, kasaba veya şehirde bulunan imanlıların toplantılarına katılmalısın. Her Hıristiyan bir yerel kiliseye katılmalıdır. Bu Tanrı'nın isteğidir. Hıristiyan yaşamını tek başımıza yaşamaya kalkışmamamız lazım. Başka imanlılarla olmamız gerekiyor, onların da bizimle.

Yerel Kilise Ne Yapar?

Tanrı'nın her kilise üyesinin yapmasını istediği çok mühim üç şey vardır.

1. Tanrı'yı övmek. (Biz bunu Tanrı için yapıyoruz.)

2. Tüm imanlı erkek ve kız kardeşlerimizi sevmek. (Bunu diğer imanlılar için yapıyoruz.)

3. Her yerde insanlara İsa hakkındaki Müjde'yi bildirmek. (Bunu Hıristiyan olmayanlar için yapıyoruz.)

Tanrı'yı Öv

Övmek Tanrı'yı sevmek, saygı göstermek ve sözünü dinlemek demektir. Tanrı'yı övebileceğimiz üç yol vardır.

Tanrı'yı bedenimizle övebiliriz. Kutsal Kitap diyor ki,

'...Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun' (Romalılar 12:1).

Her gün Tanrı'ya bunları diyebiliriz:

'Göksel Babamız,

Bedenimin senin hizmetçisi olmasını isterim bugün.

Aklımın temiz ve iyi dolu düşüncelerle dolmasını isterim.

Ağzımdan doğru ve nazik ve kelimeler çıkmasını isterim.

Ellerimin seni hoşnut eden işleri yapmalarını isterim.

Ayaklarımın bana gösterdiğin yere gitmesini isterim.'

Tanrı'yı övgümüzle yüceltebiliriz. Kutsal Kitap diyor ki,

'Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım' (İbraniler 13:5).

Biz Tanrı'yı şarkı söyleyerek, konuşarak veya sessizce O'nu düşünerek övdüğümüzde hoşnut ediyoruz. Her imanlı Tanrı'nın hakkında daha fazla şey öğrenmeli – ululuğu, gücü, iyiliği, ve sevgisi hakkında. Tanrı'nın hakkında daha fazla şey öğrendiğimizde, O'nu daha çok seveceğiz ve O'nu daha iyi bir şekilde yüceltebileceğiz.

Herkes iyi davranmak ve ihtiyacı olan kişilere yardım etmekle Tanrı'yı yüceltebiliriz. İsa bunları yaptı. Kutsal Kitap diyor ki,

'İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur' (İbraniler 13:16).

(Dikkat et! İyi işler yaparak kurtulmuyoruz, fakat kurtarıldığımız için iyi işler yapıyoruz.)

'İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir' (Efesliler 2:8-9).

Tüm Hıristiyan Kardeşlerimizi Sev

İsa dedi ki,

'Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin' (Yuhanna 13:34).

İmanlılar birbirlerini, bir annenin çocuğuna karşı sevgisi veya bir kocanın karısına karşı olan sevgisi gibi değil, fakat İsa'nın bizi sevdiği gibi sevmeli. Birbirimiz için tüm yaptıklarımız, konuştuklarımız, ve düşündüklerimizde İsa gibi davranmamız gerekiyor. Kutsal Kitap bize Hıristiyanların birbirleri için sevgi göstermeleri hakkında bir sürü yol gösteriyor, örneğin:

Birbirinize karşı saygı duyun.

'...Birbirinize saygı göstermekte yarışın' (Romalılar 12:10).

Birbirinizi yargılamayın.

'Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım' (Romalılar 14:13).

Aranızdaki farklılıklar sizi ayırmasın; birbirinizi samimi bir şekilde karşılayın.

'Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin' (Romalılar 15:7).

Birbirinize hizmet edin.

'Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız...Birbirinize sevgiyle hizmet edin' (Galatyalılar 5:13).

Birbirinize zarar vermeyin.

'Ama birbirinizi ısırp yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyesiniz!' (Galatyalılar 5:15).

Birbirinizi kıskanmayın.

‘...birbirini kıskanan kişiler olmayalım’ (Galatyalılar 5:26).

Birbirinizin sıkıntılarını ve sorunlarını paylaşın.

‘Birbirinizin ağır yükünü taşıyın...’ (Galatyalılar 6:2).

Birbirinize karşı şefkatli ve nazik davranın.

‘Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun...’ (Efesliler 4:32).

Öbür kişinin isteklerine boyun eğ (eğer o istekler iyiyse). Senin yapmak istediklerini ona zorla yaptıрма.

‘Mesih’e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun’ (Efesliler 5:21).

Birbiriniz için dua edin.

‘...her zaman...dua edin...bütün kutsallar için...’ (Efesliler 6:18).

Birbirinizi affedin. Herkes hata yapar.

‘Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekenden bir şikâyeti varsa, Rab’bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın’ (Koloseliler 3:13).

Birbirinize Mesih’in kelimelerini öğretin.

‘Mesih’in sözünü...birbirinize öğretin, öğüt verin’ (Koloseliler 3:16).

Kederde birbirinizi teselli edin.

‘İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin’ (1. Selanıkliler 4:18).

Hıristiyan imanınızda birbirinizi teşvik edip güçlendirin.

‘Bunun için şimdi yaptığımız gibi, birbirinizi yüreklendirip ruhça geliştirin’ (1. Selanıkliler 5:11).

Birbirinize Tanrı’dan dönmemeniz konusunda uyarın.

‘Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı’yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin. “Gün bugündür” denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin...’ (İbraniler 3:12-13).

Birbirinizle buluşun. Kiliseden uzak kalmayın.

‘Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim...’ (İbraniler 10:25).

Birbirinize günahlarınızı anlatın.

‘...günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin...’ (Yakup 5:16).

Elinizde olanı birbirinizle paylaşın.

‘Söylenmeksizin birbirinize konukseverlik gösterin’ (1. Petrus 4:9).

Lütfen tüm bu yöntemleri kilisenin üyelerini ve her yerdeki Hıristiyanları sevebilmek için dikkatlice ve sık sık düşünün. Tanrı’nın emirlerini yere getirmek kolay değil, fakat getirirsek bizi kutsayacaktır.

Her Yerde İsa Hakkındaki Müjdeyi İnsanlara Söyle

İsa her imanlının O’nun hakkında diğer insanlarla paylaşmasını istiyor. Senin arkadaşların ve komşularınla O’nun hakkında konuşmanı istiyor. Bunu yapabilmek için, Kutsal Kitap’ı iyi bilmene gerek yok. Sadece onlara nasıl İsa’ya güvendiğini ve

O'nun yüzünden hayatının nasıl değiştiğini anlat. Sonra bunları söyle:

'Tanrı seni seviyor. Herkesi seviyor. Çok kötü şeyler yaptıysak da bizi seviyor. (Lakin o kötü şeyleri sevmiyor!).

Tanrı oğlunu, yani İsa'yı, bizim günahlarımız için ölsün diye gönderdi.

Eğer İsa'yı kabul edip O'nun sözünü dinlersek, Tanrı öldüğümüzde bizi cennete götürecektir. Ama İsa'yı kabul etmeyip sözünü dinlemezsek, Tanrı bizi cennete götürmeyecek ve bizimle sonsuza dek kızgın olacak.'

Kutsal Kitap diyor ki, 'Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır' (Yuhanna 3:36).

Lütfen bu kitaptaki 6. bölümü okuyup öğrenin. (Müjde, 35.—38. sayfalar). Bölüm altı daha çok insanlara İsa'yı anlattığımızda neleri söylememizi öğretiyor. Bölüm altıdaki Kutsal Kitap ayetlerini ezberleyin. İnsanlara Kutsal Kitap'ın ne dediğini anlatmak önemli, zira bunlar Tanrı'nın sözleri. Tanrı'ya insanlarla İsa'nın hakkında konuşmak konusunda yardım etmesini isteyin. O zaman, konuştuğunuzda, Tanrı size yardım edecek. Konuştuğunuz kişileri kutsayacak.

İnsanlar İsa hakkında bir şey bilmiyorlarsa O'na inanamazlar. Fakat kilisenizdeki herkes İsa'nın hakkında insanlarla konuşsa, bir sürü kişi O'nun onların Kurtarıcısı olması gerektiğini anlayacaklar. Eğer mümkünse, İsa hakkındaki Müjde'nin kitapçıklar halinde basılmış olarak bulunması iyidir. Böylece insanlarla İsa hakkında konuştuğuktan sonra, evlerinde okuyabilecekleri kendi kitapçıklarını verebilirsiniz. Bu sizin onlara İsa hakkında anlattıklarını hatırlatacak ve anlaşılır hale getirecek.

Ruhsal Armağanlar

Her gün, insanların bir sürü farklı tür iş yapmaları gerekir. Bu yüzden Tanrı bedenimizi bir sürü farklı bölümlerle yaratmıştır ve her bölüm yapmamız gereken işin bir kısmını yapıyor.

Mesela, yürümemiz gerekiyor ve bu yüzden Tanrı bize bacak vermiş. Yürüdüğümüz yolu görmemiz lazım, bunun için bize göz vermiş. Yemek yemeğe ihtiyacımız var, o yüzden dişlerimiz var ve bir sürü iş yapabilecek ellerimiz de var. Bedenimizdeki tüm parçalar Tanrı'nın bize armağanları, öyle ki yaşayıp tüm yapmamız gerekenleri yapabilelim.

Kilise Bir Beden

Elçi Pavlus Korint şehrindeki kiliseye "Mesih'in Bedeni" diye hitap etti, çünkü kilise Mesih'e ait olan kişilerden oluşan bir bedendir (bir grup).

'Sizler Mesih'in bedenisiniz, bu bedenin ayrı ayrı üyelerisiniz' (1. Korintliler 12:27).

Her yerli kilisenin, sizin kiliseniz de dahil, Tanrı için bir hayli farklı türde işler yapması gerekiyor. Bu yüzden, Tanrı ruhsal işlerini yapmalarına yardımcı olsun diye her kilisedeki insanlara armağanlar (ruhsal armağan) veriyor. Onların işleri (a) Tanrı'yı övmek, (b) diğer Hıristiyanların imanlarını güçlendirmeye yardım etmek ve (c) Hıristiyan olmayanlarla İsa hakkındaki Müjde'yi paylaşmak.

Ruhsal Armağanlar

Ruhsal armağan Tanrı'nın, O'nun işini yapmak için verdiği bir kabiliyettir (birşeyi iyi yapmak için bir marifet). İki tür ruhsal armağan vardır.

Konuşma armağanları: mesela, Kutsal Kitap'ı öğretmek.

Pratik hizmetle ilgili armağanlar; mesela, fakir veya hasta olanlara yardım etmek.

'Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin. Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın' (Romalılar 12: 7-8).

Yeni Ahit'te bir sürü ruhsal armağan liste edilmiş: elçi, peygamber, öğretmen, mucizeler, şifa, yardım, yönetim (insanların birbirleriyle çalışmalarını sağlamak), diller, bilgelik, zeka, inanç, Kutsal Ruh'un konuştuğunu başka kötü ruhun konuşmasından ayırt edebilme kabiliyeti, bilinmeyen lisanları tercüme etme kabiliyeti, müjdeyi yayan insan, öğretici pastör, teşvik etmek, para vermek, liderlik, nazik davranmak, evlilik, bekarlık, konuşmak—bu bir sürü armağanı kapsıyor, hizmette bulunarak (insanlara yardım ederek)—bu bir sürü armağanı kapsıyor.

Tanrı bütün ruhsal armağanları her kiliseye vermiyor. Sadece vermek istediği armağanları veriyor. Tanrı her imanlıya bir veya daha fazla ruhsal armağan veriyor. Tanrı'nın sana verdiği armağan yalnızca kendin için değil. Başka insanlara yardım edip onları kutsamak maksadıyla armağanını kullanmanı istiyor.

'Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek

veriliyor' (1. Korintliler 12:7).

İnsan bedeninde, tüm parçalar birbirinden farklı. Bazıları büyük (bacak gibi), ve bazıları küçük (kulak gibi). Fakat tümü önemli. Tanrı her birini yarattığına göre de hepsi iyidir. Kilisede eşit olan iki armağan bile yok, ama hepsine ihtiyaç var. Sana armağanını veren de Tanrı.

'Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir' (1. Korintliler 12:4).

Tanrı sana büyük bir ruhsal armağan verirse, kibirli olma. ('Şimdi diğer insanlardan daha önemliyim' deme). Tanrı sana küçük bir ruhsal armağan verirse, kıskanç olma. ('Başkalarının ruhsal armağanları benimkinden daha iyi olduğu için üzgünüm' deme).

Senin fiziksel bedeninin bir sürü parçaları var, lakin *bir* bedendir. Bunun için, bedeninin farklı parçaları birbirlerine karşı hiç kibirli veya kıskanç ya da kızgın olmazlar. Hiç birbirleriyle kavga etmezler! Her zaman birbirlerine destek veriler. Bu da bedenini sağlıklı ve mutlu kılar.

Mesih'in bedeninde (yani kilisede) farklı tür insanlar vardır. Fakat hepimiz İsa Mesih'te tek bedeniz. Bu yüzden, birbirimizi sevip yardım etsek, ve birliğimizi güçlendirmek için ruhsal armağanlarımızı kullansak, o zaman bizim kilisemiz sağlıklı ve mutlu bir kilise olacaktır. Aynı zamanda, böyle olursa, imanlı olmayanlar da bizim kilisemize ve İsa'ya gelmeyi isteyeceklerdir.

'Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır' (Yuhanna 13:35).

Soru: Tanrı'nın bana hangi ruhsal armağanı (kabiliyeti) verdiğini nasıl bilebilirim? Tanrı benim Onun için ne tür işler yapmamı istiyor?

Cevap:

1. Dua et. Tanrı'ya senin için hangi armağan verdiğini göstermesini iste.
2. Kilise önderlerinden hangi ruhsal armağana sahip olduğun konusunda yardım istediğini söyle. Bazen, ruhsal armağanın ne olduğuna sen kararsız olduğun halde, Tanrı sayar insanlar bu armağanı hem görebilir hem de ne tür armağan olduğunu anlayabilirler.

'Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın' (Efesliler 4:12).

Ruhsal armağanının ne olduğunu öğrenince, onu kullan!

Yerel Kilise'de Önderlik

Beraber yaşayan veya çalışan insanların—mesela bir aile, bir okul, bir ülke—önderliğe ihtiyaçları vardır. Yeni Antlaşma, gözetmenlerin yerel kilise önderleri olmalarını öğretiyor—bir gözetmen değil, fakat her yerel kilisede bir sürü gözetmen olmalı. Kilise önderlerinin yaşlı adamlar olmaları gerekmiyor, fakat imanlı hayatlarında tecrübeli ve olgun adamlar olmaları gerekiyor.

Önderlik İçin Şartlar

1. Timoteos 3: 1-7'de bir önder olabilmek için gereken şartları buluyoruz.

Ayet 1) İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi bir görev arzu etmiş olur.

2) Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı.

3) Şarap düşkününü ya da zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalı.

4) Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı olmalarını sağlamalı.

5) Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrı'nın topluluğunu nasıl kayırabilir?

6) Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'in uğradığı yargıya uğrayabilir.

7) Topluluğun dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin.

Bir Önderin Karakteri

Bir önderin hayatı dürüst olmalı ki hiç kimse kilisenin içinde ya da dışında ona karşı konuşmasın (ayetler 2,7).

Bekar olabilir, fakat evliyse karısına karşı sadık olması lazım ve sadece tek bir karısı olmalı (ayet 2). Eğer çocukları varsa, babalarına karşı saygılı olmalı ki onun namusuna leke sürdürmesinler (ayetler 4,5).

Bir önderin Kutsal Kitap'ı öğretebilmesi gerekiyor (ayet 2). Büyük topluluklara vaaz veremeyebilir, ama yüksek seviyede Kutsal Kitap bilgisine sahip olmalı ve insanlara bunu öğretebilmeli.

İnsanlara karşı iyi kalpli ve uysal, barış yanlısı ve teselli veren olmalı (ayetler 2,3). Sert, eleştiren ve çabuk öfkelenen bir önder kilisesindeki insanlara büyük zarar verebilir.

Ne para ne de içki düşkününü olmalı (ayet 3).

Bir Gözetmen'in İşi

Önderler kilisede hangi tür işleri yapar? Elçiler'in İşleri 20: 28-31'de Aziz Pavlus önderlere diyor ki:

'Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab'bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi

gütmek üzere atadınız. Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranızda gireceğini biliyorum. Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak. Bunun için uyanık durun..’

Önderler Halkı Gözetir

Bir önder halkı için bir çoban koyunları için ne kadar endişeleniyorsa o da aynı şekilde endişeleniyor. Onlara Tanrı'nın Sözü'nü öğreterek karınlarını doyuruyor ki onların Tanrı hakkında bilgileri büyüüp sağlam Hıristiyan olsunlar. Bir önder öğrencilerine iyi ders vermeyi istiyorsa, önce kendisi Kutsal Kitap'ı uzun bir süre için incelemesi gerekiyor. Kutsal Kitap'ı kiliseye net bir şekilde öğretip aynı zamanda oraya katılanların günlük hayatlarında Kutsal Kitap'ın verdiği bildirilre nasıl itaat etmelerini anlatmalı.

Gözetmenler Sürülerini Koruma Altına Alırlar

Önderler imanlıları kilisenin dışından ve bazen de içinden gelebilecek yanlış öğretişlerden korumak zorundalar. Gözetmenlerin doğruyu açıkça öğretmeleri gerekiyor ki imanlılar yanlış öğretişleri tanıyıp onlara karşı çıkabilsinler. Sahte öğretmenlerin kiliseye girişini engellemeleri gerekiyor. Aynı zamanda Hıristiyanları yanlış öğretişlerle bölen kendi üyelerini kim olursa olsun azarlamaları ve düzeltmeleri gerekiyor.

Önderlerin Örnek Olmaları Gerekiyor

1. Petrus 5: 2-4'te Elçi Petrus gözetmenlere bunları yazdı:

‘Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdün...gözetmenlik yapın...sürüye örnek olarak görevinizi yapın. Baş Çoban görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.’

Gözetmenler insanlara sadece nasıl yaşamaları gerektiğini söylemezler; aynı zamanda iyi bir örnek olarak nasıl yaşanması gerektiğini göstermelidirler. İyi bir gözetmen topluluğuna şunu söyleyebilir,

‘Beni izleyin ve böylece Tanrı'nın sizin nasıl yaşamanızı istediğini göreceksiniz. Benim evime gelin ve bu şekilde bir Hıristiyanın eşini ve çocuklarını nasıl sevmesi ve onlara nasıl bakması gerektiğini göreceksiniz. Toplum içinde beni gözetleyin ve göreceksiniz ki yaptığım her işte dürüst davranırım. Kilisenin içinde bana bakın; ben bir önderim ve çok çalışıyorum, lakin ne güç ne de övgü isterim; hepimiz için Mesih'in kuluyum.’

Bir çoban kendi koyunlarını nasıl iyi biliyorsa, aynı şekilde bir önderi kendi kilise üyelerini de tanımalı. Bunu yapabilmesi için topluluğuyla bir müddet zaman geçirmesi ve günlük hayatlarında ne olup olmadığını araştırması lazım. Her kilise üyesinin en az senede bir kere bir önder tarafından ziyaret edilmesi iyi bir şeydir. İki beraber dua eder, sonra da üye Hıristiyan hayatında, ailesinde, işinde, veya kilisede herhangi bir soru yada problem hakkında sorabilir. Bir önder topluluğunu iyi tanır, kişisel hayatlarında yardımcı olabilir ve onların Tanrı için yaptıkları hizmet konusunda da cesaret verebilir.

Çobansal ziyaretlerde bir gözetmene bazen kişisel ve özel konular anlatılıyor. Gözetmen bu özel konuları başkalarına söylememeli. Bunlar hakkında Tanrı'ya dua etmeli, ve gerektiğinde, başka gözetmenlere anlatmalı.

Bir önder, evinde tek başına kalan bir kadını ziyaret ediyorsa, karısıyla oraya gitmeli. Böylece cinsel günahla ayartılmaz; aynı taktirde insanlar dedikodu edemeyecekler. Dedikodu, doğru olmadığı zamanlar bile, bir imanlının şerefini yerle bir edebilir.

Kilisenin Önderlere Karşı Görevi

Sevgi ve Hürmet

Önderlerimizi sevip onlara saygı duymalıyız.

‘Kardeşler, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz. Yaptıkları işten ötürü onlara fazlasıyla saygı, sevgi gösterin...’ (1. Selanıkliler 5: 12-13).

İtaat

Önderlerimize itaat etmeliyiz. Bizim için yaptıkları hizmette Tanrı'ya karşı sorumluluk onlardadır.

‘Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarımız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil –bunun size yararı olmaz– sevinçle yapsınlar’ (İbraniler 13:17).

Maddi İhtiyaçlar

Gerektiğinde maddi ihtiyaçlarını karşılamamız gerekiyor.

‘Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar, özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün’ (1. Timoteos 5:17).

Bazen, bir kilise büyük olunca, çobansal ziyaret ve ders vermek işi önderler için fazla oluyor. Eğer bir önder çok yetenekli bir öğretmen ve ziyaretçiye, kilise ona kendi işini bırakmasını rica edip tüm vaktini kilisede öğretmenlik ve ziyaretçiliğe ayırmasını isteyebilir. Bu da öbür önderlerin öğretme ve ziyaret etmeyi bırakmaları gerektiği anlamına gelmiyor! Hizmetlerine devam etmelidir. Fakat fazladan işi şimdi yapabilen “tam zamanlı” önder tüm kilise için çok faydalı olacaktır.

Tam zamanlı önder kendi işini bırakınca, o işten aldığı maaşı kaybedecek. Kilise onun yaşayabilmesi ve ailesine bakabilmesi için ihtiyacı olan parayı ödemeli. Kutsal Kitap da bunu öğretiyor.

Önderler Nasıl Seçilip Atanıyorlar?

Tanrı'nın Kutsal Ruh'u birilerini önder yapabilir (Elçilerin İşleri 20:28), ve Kutsal Kitap (mesela 1. Timoteos 3) Tanrı'nın atadığı adamların nasıl olduklarını çok net anlatıyor. Dolayısıyla bütün kilise Tanrı'nın seçtiği adamları tanıyabilir çünkü herkes açıkça Kutsal Kitap'ın talep ettiği şartların kimin yerine getirebileceğini görebilir. Bir gözetmenin vaizliği tüm kiliseyi etkiliyor, bunun için bir gözetmen kilisedeki herkesin ona itimat ettiğinden emin olmak ister.

Önder'in Ödülü

Eğer bir önder işini iyi yapsa, insanlar kutsanmış olacaklar ve o önder mutlu olacak. Aynı zamanda, Ulu Çoban (Rab İsa) geldiğinde, her çalışkan öndere hiç tükenmeyecek göksel ödül verecek.

'Baş Çoban görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız' (1. Petrus 5:4).

Kutsallık

Tanrı dedi ki,

‘...Kutsal olun, çünkü ben kutsalmı’ (1. Petrus 1:16).

Kutsallık Nedir?

Kutsallık ‘İsa gibi olmak’ demektir. Kutsal Kitap bize İsa’nın nasıl olduğundan bahsediyor. Bizim dünyamızda yaşadığı müddetçe, yaptığı her şey şefkat dolu ve iyiydi. Söylediği her şey sevgi dolu ve doğrudu. O’nun tüm düşünceleri pak (temizdi). İsa’nın bütün hayatı, doğumundan ölümüne kadar, Tanrı’yı çok mutlu etti. Tanrı bizim her davranışımız, konuşmamız ve her düşüncemizde İsa gibi olmamızı istiyor. Bu kutsallıktır.

Galatyalılar 5:22-23 bize kutsal bir insanın nasıl olduğunu anlatıyor. O ‘sevgi dolu, sevinçli, esenlik dolu, sabırlı, şefkatli, iyi, bağlı, yumuşak huylu, ve özdenetimlidir’. Bu güzel özelliklerin (insanın nasıl davrandığı) tümü Rab İsa Mesih’te her zaman tamamen görünmüştür. Bu aynı özellikler Mesih’e daha çok benzedikçe hayatımızda büyüyecek.

Rab İsa, Tanrı olduğu için kusursuzdur. Fakat bu dünyada kaldığımız sürece asla kusursuz olamayacağız. İsa’ya biraz bile benzememiz tüm ömrümüz boyunca sürecektir. Buna rağmen, başlıca tutkumuz (en fazla arzu ettiğimiz şey) İsa’ya daha çok benzemek olmalıdır.

Kutsallıkla Olan Sorunumuz

Hıristiyanların bir derdi var. Hayatımızda birbirine direnen iki güç debeleniyor. İlk güç Tanrı’nın Kutsal Ruhu. O bizim içimizde yaşıyor ve bizi kutsal kılmak için çalışıyor. İkinci güç günahkar insan halimiz (bu cennete gidene dek bizim içimizde olacak) ve sürekli bizim günahkar şeyler yapmamızı istiyor. Bu sorun yüzünden, bazen Tanrı’yı mutlu edecek güzel şeyler yapıyoruz, ama başka zamanlar da Tanrı’yı çok üzecek günahkar şeyler yapıyoruz.

Elçi Pavlus kendisi hakkında bunları söyledi,

‘Sonuç olarak ben aklımla Tanrı’nın Yasası’na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum’ (Romalılar 7:25).

Tüm Hıristiyanlarda olan bu sorunla nasıl mücadele edebiliriz?

Kutsal Yaşam İçin Çözüm Yolu

Kutsal yaşam için çözüm yolu zihnimizdir. İsa yaptığımız her şeyin düşüncelerimizde (aklımızda) başladığını söyledi.

‘İsa şöyle devam etti: “İnsanı kirleten, insanın içinden çıkmadır. Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır’ (Markos 7:20-22).

Hırsızlık bir hırsızın elinde başlamıyor: zihninde başlıyor. Başkasına ait bir şey görüyor, bunu istiyor, ve zihninde nasıl çalacağını düşünüyor. Katillik bir silahla değil kötü (günahkar) bir düşünceyle başlıyor. Kötü sözler ilk insanın aklından

gelip sonra ağzından çıkar.

Nasıl Kutsal Olabilirim?

Kutsal olmanın mücadelesi kendi aklında ya kazananılacak ya da kaybedilecek. İki tane şey yapmalısın: öncelikle, zihnini kötü düşüncelerden koru; ikincisi, aklını iyi düşüncelerle doldur.

Zihnini Kötü Düşüncelerden Korum

Kral Süleyman çok bilge bir adamdı. O bunu söyledi,

‘Her şeyden önce de yüreğini (aklını) koru, çünkü yaşam ondan kaynaklanır’ (Süleyman’ın Özdeyişleri 4:23).

(Dikkat et! Kutsal Kitap’ta ‘yürek’ ‘zihin’ anlamına geliyor.)

Günahkar düşünceler düşmandır. Bunun için aklımızı onlardan korumamız lazım. Bu kolay değil, zira günahkar şeyler her gün etrafımızda. İnsanların aldatıcı şeyler yaptıklarını görüyoruz; pak olmayan şeyler hakkında konuşan insanları duyuyoruz. Bazı kitaplarda, televizyonda, videolar ve DVD’lerde ve internette kutsal olmayan resimler var. Böylece, her gün günahkar şeyleri görüp duyduktan sonra, onları nasıl aklımızdan çıkarıp düşünmemeliyiz?

Cevap şu ki bir günahkar düşüncenin aklımıza girmesini önleyemeyiz (durduramayız), fakat o günahkar düşünceyi çabucak zihnimizden silebiliriz ve bunu yapmakta debelenmeliyiz. Eski bir atasöz bunu söyler, ‘Kuşların başının üzerinde uçmalarını durduramazsın, ama saçında yuva kurmalarını durdurabilirsin!’

Günahkar düşünceler aklımıza girdiğinde, eğer onları çabucak dışarıya atsak, bize zarar vermezler. Ancak günahkar düşünceler zihnimize gelirse, biz onu sevip, aklımızda saklayıp o düşünceyi tekrarlamaktan zevk alırsak, o düşünce bizi günaha çeker. Bilge kral Süleyman şöyle söyledi, ‘Düşüncelerimiz yaptığımız her şeyi etkiliyor.’

Aklını İyi Düşüncelerle Doldur

Kötü düşüncelere karşı aklımızı korumak yeterli değil. Aynı zamanda aklımızı güzel şeylerle doldurmamız gerekiyor, ve böylece kötü şeylere yer kalmaz.

Kutsal Kitap diyor ki,

‘Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün’

(Filipililer 4:8).

Ağzımıza soktuğumuz her lokma yemek bedenimizin parçası oluyor. Güzel yemek bedenimizin sağlıklı ve güçlü olmasını sağlıyor. Aklımıza soktuğumuz düşünceler huyumuz oluyor. Aklımızı iyi şeylerle doldurursak kutsallıkta güçlü olacağız. Bu da Tanrı’nın bizim için isteğidir.

Zihnimi Güzel Şeylerle Nasıl Doldurabilirim?

Gözlerinle kulakların aklının kapıları, bu yüzden neye baktığına ve neyi duyduğuna dikkat et.

En yakın arkadaşların samimi Hıristiyanlar olsun—Tanrı’ya yaptıkları her şeyde

söz dinleyen insanlar. İyi insanlarla vakit geçir.

Eğer Hıristiyan kitaplar bulabilirsen, onları oku. İmanını güçlendirirler.

Eğer televizyonun veya videoların veya DVD'lerin veya İnternet'in varsa, yalnızca sana yardımcı olacak ve aklını kirleterek zarar vermeyecek program veya siteye bak.

Bir tişört kirlenirse yıkanılacağından ve tekrar temiz olacağından hiçbir sorun yok. Fakat eğer zihnin kirlenirse, o zaman büyük bir problem var, çünkü hiçbir şey zihninden kirli görüntüyü silemez ve o görüntüler yıllarca seni rahatsız edebilir. Bu yüzden kendini pak tut!

'Kendini temiz tut' (1. Timoteos 5:22).

En önemlisi! Her günün'ü Tanrı'yla başlat. Kutsal Kitap'ı okuyup dua edip gündelik ibadet zamanı alışkanlığını başlat. Bu da aklını iyi şeylerle doldurmanın en iyi yöntemi. Bir sonraki bölüm gündelik ibadet zamanı hakkında sana daha fazla bilgi verecek.

Tanrı'yla Gündelik İbadet Zamanımız

Yerel kiliselerde beraber toplanıp secde etmek imanlılar için önemli. Sessiz bir yerde, Kutsal Kitap'ı okuyabilmek ve dua edebilmek için her imanlının günde bir kere başkalarından biraz uzak kalması da önemli. Kutsal Kitap Tanrı'nın sözüdür; bu yüzden Kutsal Kitap'ı okuduğumuzda Tanrı bizimle konuşuyor, ve dua ettiğimizde biz Tanrı'yla konuşuyoruz. Her gün, Tanrı'yla başbaşa, ibadet vaktimiz olursa, Tanrı'yla olan ilişkimiz sağlıklı ve güçlü olacaktır.

İbadet Vaktinde Ne Yapılır?

Kutsal Kitap'ı Oku

Kutsal Kitap Hıristiyan hayatımızda büyümemize sağlayan yemektir.

İsa dedi ki,

'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' (Matta 4:4).

Aynı şekilde, Kutsal Kitap'ı okumak kötü şeyler yapmaya ayartıldığımız zaman bizi güçlendirir. Zihnimiz Tanrı'nın sözüyle dolu olduğu zaman, günaha 'Hayır' demek daha kolay geliyor bize.

'Aklımdan çıkarmam sözünü, sana karşı günah işlemek için' (Mezmurlar 119:11).

Dua Et

Tüm yaratılışın yüce Tanrı'sının dua ettiğimiz zaman dualarımızı dinlemesi şahane. Bizi sevdiği ve biz, O'nun çocukları olarak değerli olduğumuz için, bizi dinliyor.

'RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, kulakları onların yakarışına açıktır' (Mezmurlar 34:15).

Tanrı'yla Buluşmak İçin Günün Hangi Zamanı En İyisi?

Bir sürü imanlı günlerini Tanrı'yla başlamaktan hoşlanırlar. Her sabah, işlerine veya okullarına gitmeden önce, sessiz bir mekan bulmaya çalışırlar (evlerindeki sessiz bir oda olabilir) ve orada Tanrı'nın sözünü okuyarak, duayla O'na konuşarak O'nunla buluşuyorlar.

Fakat biz gündüz veya gecenin herhangi bir saatinde Tanrı'yla buluşabiliriz. Biz Tanrı'ya geldiğimizde o hep sevinir—sabah, gündüz, veya gece. Hıristiyan hayatımızda zayıflayacağımızdan Tanrı sadece O'na gelmeyi istemediğimizde mutsuz oluyor.

Gündelik İbadet Zamanım Ne Kadar Sürmeli?

İbadet zamanımıza ne kadar vakit ayırdığımız hiç farketmez. Önemli olan Tanrı'yla vakit geçirmek. Her gün onbeş dakika iyi bir başlangıç.

Gündelik İbadet Zamanım İçin Nelere İhtiyacım Var?

Bir Kutsal Kitap'a ihtiyacın olacak. Eğer mümkünse, bu senin en iyi konuştuğun dilde olması lazım. Tükenmez kalemle defter de yanında bulundurursan iyi olur.

İbadet zamanında uygulayabileceğin bir liste işte burada:

HER GÜN RAB'LE 15 DAKİKA

1 dakika: Tanrı'nın sözüyle seninle konuşmasına dua et.

'Gözlerimi aç, yasandaki harikaları göreyim' (Mezmurlar 119:18).

2 dakika: Kutsal Kitap'ı yavaşça ve dikkatlice oku. Çok fazla ayet okuma (yaklaşık on ayet iyidir). Bu ayetleri iki yada üç kere oku.

5 dakika: Okuduğun ayetleri bir düşün.

'Koşullarını derin derin düşünüyorum, yollarını izlerken' (Mezmurlar 119:15).

Okuduğun metin hakkında kendine birkaç soru sor, mesela:

Ayetlerde ana konu nedir?

Bana Tanrı hakkında bir şey öğretiyorlar mı?

Bu ayetlerde benim için bir ders var mı? Mesela,

Söz dinlemem gereken bir emir var mı?

Sakınmam gereken bir günah var mı?

İzlemem gereken bir örnek var mı?

Tanrı'nın bana verdiği bir sözü var mı?

3 dakika: Defterinde okuduğun ayetlerden öğrendiğin herhangi yeni bir şeyi yaz. Yazmak hatırlamana yardım eder.

4 dakika: Dua et. Dua etmenin beş yolu vardır.

Tanrı'yı yücelt: ululuğu, şöhreti, bilgeliği, ve gücü için. O senin yaratıcın ve desteğindir. O hayat, soluk, ve ihtiyacın olan her şeyi sana veriyor. Her gün sana bakıyor.

Tanrı'ya şükret: sevgisi için; İsa için; içindeki yaşayan Kutsal Ruh için; bugünkü nimetlerin, ve daima sana ait olan sonsuz yaşam için.

Günahlarını itiraf et: yaptığın, söylediğin, veya düşündüğün yanlış şeyleri ve yapman gereken fakat yapmadığın iyi şeyleri.

Kendin için dua et: ihtiyaç duyduğun şeyler için; rehberlik için; sorunlarına yardım için; hakiki imanlı hayatı yaşamakta güç için; başkalarına yardım edebilme fırsatları için.

Başka insanlar için de dua et: ailen, arkadaşların ve komşuların için. Ülken ve hükümetin için dua et. Dünyanın dört bir yanı için dua et: savaşta olan ülkeler; hastalıktan, fakirlikten ve adaletsizlikten acı çeken insanlar; inançları yüzünden zulüm altında olan Hıristiyanlar. En başta, İsa hakkındaki Müjde'yi insanların her yerde duyması için dua et.

Eğer yukarıdaki programda onbeş dakika her şeyi yapabilmek için yeterli değilse, Kutsal Kitap'taki ayetlerin her kısmını iki günlüğüne okuyup, düşünüp, yazabilirsin veya her gün yalnızca bir tane dua konusu için (beş konu yerine) dua edebilirsin.

Hıristiyan hayatında büyüdükçe, Tanrı'yla gündelik ibadet vaktine onbeş dakikadan fazla zaman ayırmak isteyebilirsin (belki 20 dakika ya da daha fazlası)!

Kutsal Kitap Okuması

Kutsal Kitab'ın hangi bölümünü ilk önce okuyayım? Aşağıdaki dersle başla. Mesih'in hayatı ve öğretileri hakkında otuz yedi okuma var. Dört Müjde Kitabı sekiz yüzün üstünde ayet içeriyor. Bu kursu bitirmekte acele etme. Günlük ibadet zamanının bir yarış değil; Tanrı'yla bir buluşma. Kutsal Kitab'ı yavaşça oku. Okuduklarını iyice düşün. Tanrı'nın sana öğrettiği dersleri defterinde yaz. Bunu bugün yapmaya başla ve sürekli devam et!

Rab İsa Mesih'in Hayatı ve Öğretileri:

Dört Müjde Kitabından Birkaç Okuma

İsa Tanrı'nın Kelamıdır:Yuhanna 1:1-5

İsa'nın doğumu Meryem'e önceden bildirildi:Luka 1:26-35

İsa'nın doğumu Yusuf'a önceden bildirildi:Matta 1:18-25

İsa'nın doğumu:Luka 2:1-20

İsa on iki yaşındayken:Luka 2:40-52

İsa'nın Vaftizci Yahya tarafından vaftiz edilmesi:Markos 1:1-11

İsa Şeytan tarafından ayartılıyor:Matta 4:1-11

İsa on iki elçisini seçiyor:Luka 6:12-16

İsa'nın ilk mucizesi:Yuhanna 2:1-11

Dağ'daki vaaz:Matta 5:1-7:29

İsa bir sürü insanı iyileştiriyor:Matta 8:1-17

Ekinci hakkındaki öykü:Markos 4:1-20

İsa bir fırtınayı durduruyor:Luka 8:22-25

İsa ile Nikodim:Yuhanna 3:1-17

İsa Mesih'tir:Matta 16:13-20

İsa ölümünü önceden bildiriyor:Matta 16:21-28

İsa'nın görünümü değişiyor:Matta 17:1-9

Zina eden kadına af:Yuhanna 8:1-11

İsa Dünyanın Işığı:Yuhanna 8:12-30

İsa doğuştan kör olan bir adamı iyileştiriyor:Yuhanna 9:1-41

İsa İyi Çoban:Yuhanna 10:11-18; 27-30

Lazar ölümden diriltiliyor:Yuhanna 11:1-48

İsa'yı takip etmenin pahası:Luka 9:23-26

Son zamanların belirtileri:Markos 13:1-37

Zengin adam ile Lazar:Luka 16:19-31

İki adam, çocuklar ve bir din adamı:Luka 18:9-30

İsa'yı öldürme tasarısı:Matta 26:1-16

Rabbin Sofrası:Luka 22:7-20

İsa, Yahuda ve Petrus:Yuhanna 13:2-38

İsa on bir elçisiyle konuşuyor:Yuhanna 14:1-Yuhanna 16:33

İsa kendisi için, elçiler için ve tüm imanlılar için dua ediyor:Yuhanna 17:1-26

İsa Getsemani bahçesindeyken:Matta 26:36-46

İsa'nın tutuklanması ile ölümü:Matta 26:47-27:66

Diriliş—İsa yaşıyor!:Yuhanna 20:1-18

Emmaus'a giden yol:Luka 24:13-49

İsa Tomas'a görünüyor:Yuhanna 20:24-31

Son Buyruk:Matta 28:16-20

Yukardaki İsa'nın Hayatı çalışmasını bitirdiğinde, Yeni Antlaşmadaki beşinci kitap olan Elçilerin İşleri kitabını oku. Ondan sonra, kısa bir Yeni Antlaşma mektubu olan Yakup kitabını oku.

Listedeki adımları hatırla:

Dua et.

Oku.

Düşün.

Yaz.

Dua et.

Takip edilecek iyi bir program.

Rehberlik: Tanrı'nın Hayatın İçin Tasarladığı Planını Nasıl Bilebilirsin

Tanrı'nın bir planı var hayatın için.

'Ya Rab, her şeyi yaparsın benim için. Sevgin sonsuzdur, ya Rab, elinin eserini bırakma!' (Mezmurlar 138:8).

Tanrı'nın hayatınla ilgili tasarımını bilmek önemlidir, çünkü o zaman mutlu olacaksın ve Tanrı O'nun istediği şeyleri bilip yaptığında senden memnun kalacak. Her imanlı Tanrı'nın planını bilebilir. Aynı zamanda Tanrı'nın planını 'Tanrı'nın iradesi' olarak tanımlıyoruz.

'Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin' (Romalılar 12:2).

İnsanlar Tanrı'nın onlardan ne beklediğini nasıl bilebilirler? Tanrı'nın benim hayatımdaki iradesini nasıl bilebilirim?

Tanrı'nın İradesini Bilebilmek İçin Beş Yol

1. Kendini Tanrı'ya ver.

'Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur' (Romalılar 12:1).

Kendimi Tanrı'ya hangi açıdan vermeliyim? Şurada sana yardım edebilecek bir takım sözler var. Tanrı'yla konuş ve bunları söyle,

'Göksel Babam,

Sen beni kendin için istediğinden beni yarattın.

Ve İsa'nın aracılığıyla beni çocuğun yaptın.

Beni o kadar çok sevdiğin için teşekkür ederim.

Ben seni seviyorum ve sana hizmet etmeyi istiyorum.

Tüm hayatımı senin için yaşamayı istiyorum.

Benim olmamı istediğin gibi yap.

Gitmemi istediğin yere yol göster.

Ne yapmamı istediğini bana söyle.

İradeni yere getirmeme bugün ve daima yardım et.

Amin.'

İşte kendini bu şekilde Tanrı'ya verebilirsin. Bunu yaptığında, Tanrı sana yavaş yavaş senin O'na nasıl hizmet etmeni istediği yolları gösterecek.

2. Kutsal Kitap'ı oku ve öğren.

Kutsal Kitap Tanrı'nın kelimeleridir. Almamız gereken kararlarda bize Tanrı'nın rehberliğini veriyor. İşte bir örnek. Bir Hıristiyan adam evlenmek istemiş. Hoşlandığı bir hanımla tanıştı, fakat o bir imanlı değildi ve İsa ile ilgilenmiyordu. Adam Tanrı'dan rehberlik için dua edip O'na bu kadınla evlensin diye sorsa mıydı? Hayır. Tanrı'ya akıl için danışmasına gerek yoktu çünkü Tanrı zaten bize Kutsal

Kitap'ta bir Hıristiyanın imanlı olmayan birisiyle ne evlilikte ne de başka tür ilişkide birleşmemesini söyledi.

'İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? Mesih'le Beliyal uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin ortak yanı olabilir mi?' (2.

Korintliler 6:14-15).

Kutsal Kitap hayatımızdaki bir sürü durumda bize ne yapılmalı veya ne yapılmamalı konusunda Tanrı'nın kılavuzluğunu veriyor.

'Sözün adımlarım için çıra, yolum için ışıktır' (Mezmunlar 119:105).

Kutsal Kitap'ı okuyup öğrendikçe, Tanrı'nın ışığını yapman gereken zor seçimlerin üzerine parlatacak. Sık sık gitmen gereken doğru yolu gösterecektir.

3. Tanrı'nın iradesine güven.

Tanrı bizi bazen yaşamımızda gerçekleşen olaylarla yönlendiriyor. (Ve Tanrı arada sırada o olayların gerçekleşmesini kendisi sağlıyor!) Kutsal Kitap'ta bunun bir örneği var.

İstefanos

'İstefanos taş yağmuru altında, "Rab İsa, ruhumu al!" diye yakarıyordu. Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: "Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!" Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı. İstefanos'un öldürülmesini Saul da onaylamıştı. O gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına dağıldılar. Bazı dindar kişiler, İstefanos'u gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular. Saul ise inanlılar topluluğunu kırıp geçirmeye başladı. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu. Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı' (Elçilerin İşleri 7:59-8:4).

Elçilerin İşleri kitabının birinci ila yedinci bölümlerinde tüm imanlılar Yeruşalim şehrinde oturuyorlardı. Oradan başka yerde Hıristiyan yoktu. Fakat Tanrı tüm halkının Yeruşalim'de kalmasını istemedi. Dünyanın dört bir yanına gitmelerini ve her yerde insanlara İsa hakkındaki Müjde'yi paylaşmalarını istedi. Peki, Tanrı ne yaptı? Tanrı Yeruşalim'de yaşayan Hıristiyanların hayatlarının tehlikeye girmesine izin verdi.

İstefanos, bir Hıristiyan önder, taşlarla öldürüldü. Başka imanlılar da hapse atıldılar. Yeruşalim'deki Hıristiyanlar artık orda yaşamaktan korkuyordular. O halde, ne yaptılar? Şehri terk edip başka yerlere barınmaya çalıştılar ve gittikleri her yerdeki insanlara İsa hakkındaki Müjde'yi anlattılar. Bu da tam Tanrı'nın istediği şeydi!

Tanrı, imanlılarla konuşup, onlara, 'Git ve başka yerlerde yaşa' demedi. Ancak hayatlarındaki o an gerçekleşen olayları (tehlike, korku, hapisane, ölüm) başka yerlere yönlendirilsinler diye kullandı.

Başka Bir Örnek

Bir gün imanlı bir kız şöyle dua etmiş, ‘Göksel Baba, ben üniversitede okumayı isterim. Ancak bu benim için planında değilse, lütfen bana söyle, zira iradene itaat etmeyi istiyorum.’ Üniversiteye girebilmek için kızın sınavlarından ya A yada B alması gerekiyordu. Çok çalıştı, fakat sınavlarından C notu aldı.

Sınavlarından bir C notu aldığına üzgündü, ama bu C notu aracılığıyla, Tanrı’nın ona, ‘Üniversiteye gitmeni istemiyorum’ söylemeye çalıştığına inandı. Bu kız, aynı zamanda bizim dünyasal isteklerimizin (gelecek için istediğimiz şeyler) bazen Tanrı’nın bizim hayatımız için planlarından farklı olduğunu anladı. Tanrı’nın iradesi her zaman bizim istediğimiz bir şey değil, ama Tanrı’nın iradesi her zaman en iyisi.

Tanrı bu kızı kendi sesiyle konuşarak yönlendirmedi. ‘Üniversiteye gitme’ diyen bir Kutsal Kitap’tan ayetiyle onu yönlendirmedi, çünkü Kutsal Kitap’ta öyle bir ayet yok! Tanrı o kızı hayatında olup biten bir olayla yönlendirdi—onun C notu. (Tanrı onun C notu almasını sağlamış da olabilir!) Tanrı sık sık insanları hayatlarındaki mevcut durumlarla veya olaylarla yönlendiriyor.

4. Diğer imanlılardan akıl danış.

Kutsal Kitap diyor ki,

‘Ahmağın yolu kendi gözünde doğrudur;

Bilge kişiye öğüde kulak verir’ (Süleyman’ın Özdeyişleri 12:15).

Sana ait bir arzu (mesela: evlenmek; yada üniversiteye gitmek; veya Pazar okulu dersi öğretmek; yada bir dükkanda çalışmak; veya şoför olmak; yada Çin’de Kutsal Kitap’ı öğretmek) belki senin aklına Tanrı tarafından konulmuş bir şey, zira bu Tanrı’nın senin için iradesi olabilir. Yada Allah’ın iradesi de olmayabilir. Çoğu kez, arzularımız ve düşüncelerimizin nereden geldiklerini bilmek çok zor. Ya Allah’tan gelebilir, ya da gelmeyebilir.

Bir karar vermek konusunda emin değilsen, seni yakından tanıyan tecrübeli, tanrısal Hıristiyanlara danışmak iyidir. Onların tavsiyeleri mükemmel olmayabilir, fakat Tanrı’yı tanıyanlar pek çok konuda rehberlikleriyle, dualarıyla bize yardım edebilirler.

5. Allah’ın insanlar için iki tür planı var. **Onlara birinci ve ikinci plan diyebiliriz.** Allah’ın birinci planı genel planı. Bu plan her ülkede yaşayan, her çağda geçerli olan tüm imanlılar için aynı plandır. Allah’ın ikinci planı O’nun bireysel olan planıdır. Bu plan sadece senin içindir.

Birinci Plan: Tanrı’nın Tüm Hıristiyanlar İçin Genel Planı

Kutsal Kitap’ta çok net bir şekilde yazıldığına göre, Tanrı’nın tüm Hıristiyanlar için olan planını bizim için bilmek kolay. Örneğin,

Tanrı bütün imanlıların hayatlarındaki en önemli insanın Tanrı olmasını istiyor.

‘Tanrın Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canıyla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin’ (Markos 12:30).

Tanrı, kendi krallığının kurulması konusunun tüm imanlıların en büyük hevesleri olmasını istiyor.

‘Siz öncelikle O’nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin..’

(Matta 6:33).

Tanrı bütün Hıristiyanların yaptıkları her şeyde kutsal bir hayat yaşamalarını (İsa gibi) istiyor.

‘Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. Nitekim şöyle yazılmıştır: “Kutsal olun, çünkü ben kutsalıyım.”’ (1. Petrus 1:15-16).

Tanrı tüm Hıristiyanların kilise işlerinde gayretli olmalarını istiyor: bütün kardeşlerini Tanrı için en iyi hallerinde olmalarını teşvik edip Rab’bin yakında geleceğini hatırlamak.

‘Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim’ (İbraniler 10:24-25).

İkinci Plan: Tanrı’nın Bireysel Planı Yalnızca Senin İçin

Allah senin hayatın için olan bireysel planını biliyor. Seni kutsamak istiyor ve seni başkalarına bir esenlik yapmayı istiyor.

“Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum” diyor RAB. “Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar. O zaman beni çağırarak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim. Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız” (Yeremya 29:11-13).

Allah’ın benim için şahsi tasarısını nereden bileceğim? Şimdiye kadar bildiğin tasarıya (Allah’ın bütün imanlılar için genel tasarısı) itaat et. Bunu yaptıkça, Allah seni tek senin için olan tasarısına yönlendirerek seni ödüllendirecek. Allah sadakati daha fazla sorumluluk vererek ödüllendirir.

‘Efendisi ona, “Aferin, iyi ve güvenilir köle!” dedi. “Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim”’

(Matta 25:21).

Ayartı, Başarısızlık, Ve Onarım

Tüm imanlılar Hıristiyan hayatlarında ayartı ve başarısızlıkla elbette karşı karşıya gelecekler. Tanrı'nın bizi tekrar kendisiyle birlikte paydaşığa kavuşturacağı ise güzel bir haberdır.

Ayartı

Bütün Hıristiyanların ayartıyla (yanlış bir şeyi yapmayı çekici bulmak) sorunları vardır. Aynı zamanda tüm imanlıların günahla problemleri var. Hıristiyanlar niçin ayartılıyor? Gerçek imanlılar bazen günah işliyor mu? Mesih'e Kurtarıcı olarak güvendiğimizde ve Tanrı'nın çocukları olduğumuzda, günah problemiyle işimiz bitmedi mi? Bu tür sualler bir sürü yeni Hıristiyan tarafından soruluyor.

Hepimiz günahkar bir doğayla doğuyoruz (içimizde yaşayan günahkar bir 'güç').

'Nitekim suç içinde doğdum ben,

Günah içinde annem bana hamile kaldı' (Mezurlar 51:5).

İki Doğa

Mesih'e Kurtarıcı olarak güvendiğimizde, Tanrı'nın ailesine 'tekrardan doğuyoruz', ve Tanrı bize yeni bir mizaç (içimizde yaşayan yeni bir 'güç') veriyor. Yeni mizacımız kutsaldır, Tanrı'nın mizacı gibi. Ancak Tanrı bize yeni, kutsal mizacımızı verince, eski günahkar mizacımızı elimizden almıyor. Cennete gidene dek eski mizacımız bizde kalacak.

Bunun için biz imanlılar iki ayrı yaratılışa sahibiz (içimizde yaşayan iki farklı 'güç') ve bu iki yaratılışlar hep birbiriyle didişiyorlar. Bizi ters tarafa çekiyorlar. Eski günahkar yaratılışımız bizim kötü (günahkar) şeyler yapmamızı sağlamaya çalışır. Bize Tanrı'yı unutmamızı ve günahın bizi mutlu edeceğini söyler. (Bazen günah bizi mutlu ediyor, ama bu mutluluk çabucak yok oluyor, ve böylece günah işlediğimiz zaman Rab İsa'yı çok mutsuz ettiğimizi bildiğimiz için üzülüyoruz). Fakat yeni yaratılışımız Tanrı'yı seviyor. Tanrı'nın sözünü dinlememiz ve kutsal bir hayat yaşamamız gerektiğini söylüyor bize.

Önemli Olan Soru

İki doğamızdan hangisine itaat etmeyi seçeceğiz? Ayartı geldiğinde, eski doğamıza 'evet' desek, günah yolunu seçmiş oluruz. Ancak yeni doğamıza 'evet' desek, Tanrı'nın kutsal yolunu seçmiş oluruz. Karar vermeliyiz! Bu günahkar dünyada, günaha ayartı hepimizin günlük hayatında olup biten bir şey ve bu yüzden her imanlının bu seçimi her gün yapması lazım.

Tanrı'nın evlatları olduğumuzdan, Tanrı'ya her zaman 'evet' dememiz gerektiğini biliyoruz. Ama arada sırada günaha ayartı çok güçlü olduğunda, kötü (günahkar) arzularımıza 'evet' diyoruz ve böylece günah işliyoruz—düşünerek, konuşarak, veya yanlış bir şey yaparak.

'Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir. Sevgili kardeşlerim, aldanmayın!' (Yakup 1:14-16).

Başarısızlık

Hiç günah işlemeyen Hıristiyan var mıdır? Hayır! Bütün imanlılar arada sırada günah işler. Hepimiz düşeriz (yanlışa saporız; kusursuz olamayız). Hiç kimse kusursuz değildir. Yuhanna İsa'nın bir havarisiydi. İsa onu çok sevdi. Yuhanna Yeni Antlaşmada beş kitap yazdı. Yaşamış en meşhur Hıristiyanlardan birisidir. Fakat Yuhanna'nın kendisi ve her imanlı için yazdıkları işte burda:

'Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz' (1.

Yuhanna 1:8).

Her imanlının hayatında biraz günah var, ünlü Yuhanna Elçisi'nin hayatında bile. Eski, günahkar mizacımız halen içimizde olduğundan, ve bizi ayarttığından bazen günah işleyip başarısız oluyoruz. Her gün günahkar düşüncelerimiz ve arzularımıza karşı çabaladığımız sürece Tanrı'nın gücüne ihtiyacımız var.

İmanlının ayartıyla günaha karşı baş etmesi hakkında tanınmış beş Hıristiyan önderin söyledikleri şunlardır. (Bu beş dindar adamların isimlerini tanıyabilir ya da tanımayabilirsiniz. Bir sürü ülkede binlerce insan bu müjdeciler ve Kutsal Kitap öğretmenleri aracılığıyla kurtulup Hıristiyan hayatlarında güçlenmişlerdir.)

'Düşmanlarımın en kuvvetlisi içimdeki olan düşmanım (günahkar mizacım)' (John Wesley).

'Gerçek imanlıda, en büyük yük (en ağır olan şey) günah, hüznün, ve sıkıntıdır' (John Owen).

'Hayatın en büyük zorlukları imansız insanların içinde değil. Kurtarılmış insanlarda' (Donald Barnhouse).

'En iyi Hıristiyanlar bile bazen en kötü günahları işlemeye (yapmaya) ayartılıyorlar' (Matthew Henry).

'Eski mizacımız yaşıyor. Şeytan da yaşıyor. Fakat Allah bu iki efendinin hiçbirine hizmetçi olmamızı istemiyor' (John Stott).

Onarım

Onarmak demek bir şeyi tekrardan sağlam yapmak, kırık olan bir şeyi tamir etmek ve eskisi gibi güzel yapmaktır.

Mesela: Bazen çok yağmur yağdığında, yol sel yüzünden kullanılamaz bir hale getirilebilir ve bu yüzden bazı insanlar ne o yolun üzerinden arabalarıyla geçebilir, ne de yürüyebilirler. Sonra, işçiler geldiklerinde yolu tamir ederler. Yağmur yağmadan önceki hali gibi iyi bir duruma getirirler ve artık insanlar tekrardan o yolu kullanabilir. Yol onarılmıştır (yenilendi).

Günah İşlediğimiz Zaman

Bir Hıristiyan günah işlediğinde ne oluyor? Allah bizim görkemli Babamız ve tüm gerçek imanlılar O'nun çocuklarıdır. Tanrı'yla bu ilişkimiz asla değişmez, biz günah işlese bile. Lakin eğer günah işlersek Tanrı'yla paydaşlığımız (arkadaşlığımız) değişir; kırık dökük bir halde olup onarıma ihtiyacı olur. Tekrardan iyi bir hale getirilmesi gerekir, günah işlemeyen önceki durumu gibi.

İki kişi arasındaki arkadaşlık bozulunca, onlar beraber olmayı sevmez. Birbiriyle

konuşmayı istemez. Aynı biçimde, Tanrı'yla arkadaşlığımız (paydaşlığımız) bozulunca, Tanrı'yla konuşmayı istemiyoruz, bu yüzden de dua etmeyi bırakıyoruz! Tanrı'nın bizimle de konuşmasını istemiyoruz, bu yüzden O'nun kelamını okumayı bırakıyoruz! Bir imanlı Kutsal Kitap'ı okumayı ve dua etmeyi istemiyorsa, günah işlediğinden ve Tanrı'yla paydaşlığı iyi olmadığından emin olabiliriz. Tanrı'ya geri dönmesi ve onarılması gerekiyor. Tanrı'yla olan ilişkisi değişmemiştir, fakat Tanrı'yla paydaşlığı (arkadaşlığı) günah işlemekten önce olduğu gibi yeniden iyi olması gerekiyor.

Onarım

Ben günah işlediğim zaman, nasıl affedilip Tanrı'yla ilişkim onarılabilir? Yalnız Rab İsa'nın ölümü (kanı) sayesinde günah affedilip günahkar insanların ilişkisi Tanrı'yla onarılabilir.

'Mesih günahlarımıza karşılık öldü' (1. Korintliler 15:3).

'...kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz' (1. Petrus 1:18-19).

'(Tanrı'nın) Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahattan arındırır' (1. Yuhanna 1:7).

Günah işlediğimde, iki şey yapmalıyım: günahımı itiraf etmeliyim ve o günahı yapmayı bırakmalıyım. Tanrı diyor ki,

'Günahlarını gizleyen başarılı olmaz. İtiraf edip bırakansa merhamet bulur' (Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13).

Tanrı bunu da söylemiştir,

'adıyla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım' (2. Tarihler 7:14).

Kutsal Kitap çok net bir şekilde diyor ki günahımı itiraf ettiğimde ve onu yapmayı bıraktığımda, Tanrı beni affediyor. Ondandır, affedildiğimde, Tanrı'yla Gündelik İbadet Vaktimi tekrardan başlamalıyım (ondördüncü bölüme bak). Her gün Tanrı'yla zaman geçirdiğimde, O'nunla olan paydaşlığım onarılacak, günaha 'hayır' demek için yetecek gücüm olacak ve Mesih'te büyük mutluluk duyacağım.

'Buyrukların doğrultusunda yol göster bana,

Çünkü yolundan zevk alırım' (Mezmurlar 119:35).

Son olarak, aşağıdakiler Tanrı'nın bilmeni istediği şeylerden dört tanesidir.

1. Tanrı günah işlemeni istemiyor.

'Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum' (1. Yuhanna 2:1).

Affedilmek iyi bir şeydir, fakat hiç günah işlememek daha da iyi! Günaha ayartıldığımızda 'hayır' diyebiliriz.

2. Eğer günah işlersen, Rab İsa senin için ne yapıyor?

'Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur. O günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır' (1. Yuhanna 2:1-2).

Günah işlersen, İsa Tanrı'yla senin için konuşur. Babasına şunları diyor, 'Baba, bu adam (veya kadın) günah işlemiş ve günahın cezalandırılması gerekiyor. Fakat ben çarmıhta onun günahları için öldüğümde günahını kendi bedenimde üstlendim. Bu yüzden, onun çekeceği bir ceza kalmadı.'

Ondan sonra Tanrı İsa'ya bunu diyor, 'Sevgili oğlum, yaptığın her şey kusursuzdur. Söylediklerin de doğru. Çarmıhtaki ölümün sayesinde sana Kurtarıcı olarak güvenen herkesin günahını sildin. Günahları için hiçbir ceza çekmeleri gerekmiyor, zira sen zaten onların cezalarını çektin! Bunun için bu adamı senin yüzünden affettim.'

'Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur'

(Romalılar 8:1).

3. Gerçek imanlı günahkar bir şekilde yaşamaya devam etmez.

'Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez' (1. Yuhanna 3:9).

Gerçek Hıristiyan 'tekrardan doğmuştur'. O değişmiş biridir. Kutsal Ruh onun içinde yaşıyor. Bu yüzden o günah işlemeye devam edemez. İmanlı hayatında büyüdükçe, yanlış olan şeylerden dönmeye ve iyi olan şeylere yaklaşmaya devam edecek. Günah değil de kutsallık onun yaşama tarzı olacak.

4. Rab geliyor!

O'nun geldiği gün bizim hayatımızın en harika günü olacaktır. Sonsuza dek O'nunla olabilelim diye bizi yanına alacak ve hiç günah işleyemeyeceğiz ya da ayartılamayacağız yeni bir beden verecek bize. Cennet hakkındaki bu söz şimdiki günahkar dünyada kutsal bir hayat yaşamamıza yardımcı olmalıdır.

'Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar' (1. Yuhanna 3:2-3).

Aile

‘Tanrı insanı kendi suretinde yarattı...Onları erkek ve dişi olarak yarattı’
(Yaratılış 1:27).

Erkekler ve Kadınlar

Tanrı erkekleri ve kadınları insanlar olarak eşit yarattı. İkisi de Tanrı’nın suretinde yaratıldı. Tanrı benzeyişinde, şerefte ve değerinde eşitler.

Bir sürü ülkede ve bazı dinlerde, kadınlar erkeklerden daha önemsiz olarak görülüyor. Sık sık hizmetçi gibi davranılıyorlar, kendi evlerinde bile. Bazen erkekler onları vuruyor ve ya bedenlerinde yada akıllarında büyük acı çekiyorlar. Bu adi ve utanç vericidir ve Allah kadınlara zarar verenleri cezalandıracak. Lakin Mesih’te, erkekler ve kadınlar değer konusunda eşitler ve ikisine eşit miktarda saygı gösterilmeli.

Bu nedenle, Hıristiyanlar asla erkeklerin kadınlardan üstün olduğunu düşünmesin veya kadınların erkeklerden üstün olduğunu düşünmesin. Hiç kimse erkek olduğu için kibirli veya üstün hissetmesin ve hiç kimse kadın olduğu için mutsuz yada değersiz hissetmesin. Bizi böyle yaratan Tanrı’dır, erkek ya da kadın olsak da bizi eşit bir şekilde sevip bize değer veriyor.

Evlilik

Tanrı Adem’le Havva’yı yarattığı zaman evlilik başladı. Tanrı evliliği üç nedenle verdi.

1. Evlilik arkadaşlık içindir.

‘Sonra, “Adem’in yalnız kalması iyi değil” dedi, “Ona uygun bir yardımcı yaratacağım.”’ (Yaratılış 2:18).

2. Evlilik çocukların doğacağı ve bakılacağı ilişkinin aracı.

‘Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetimimize alın”’ (Yaratılış 1:28).

‘Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin’i doğurdu. “RAB’bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim” dedi. Daha sonra Kayin’in kardeşi Habil’i doğurdu’ (Yaratılış 4:1-2).

3. Bir erkeğin vücudunda kadın için cinsel arzu vardır. Kadının da erkek için cinsel bir arzusu vardır. Tanrı bizi bu arzularla yarattı. Evlilik bir erkeğin ve bir kadının bütün evli hayatları boyunca ihtiyaç duydukları cinsel aşkı doyurmak için veriliyor.

‘Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın da kocasıyla yaşasın. Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin. Kadının bedeni kendisine değil, kocasına aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni de kendisine değil, karısına aittir. Geçici bir süre için anlaşıp kendinizi duaya vermekten başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin’ (1. Korintliler 7:2-5).

Allah’ın Evlilikle İlgili Planı

Bir erkekle kadının, biri ölene kadar ikisinin beraber yaşamaları Allah’ın evlilikle

ilgili planıdır. İyi ya da zor zamanlarda birbirlerini sevmeyi ve birbirlerine bakmalarını istiyor. Birbirlerine sadık kalıp başka hiçbir cinsel eşleri olmamalı. Tanrı'nın sözünü hayatlarının her kısmında dinlemeli, aynısını yapmayı da çocuklarına öğretmeliler.

Karıyla koca eşittirler fakat evlilikte ikisinin ayrı görevleri var. Kutsal Kitap evliliğin nasıl başladığını bize anlatıyor. Diyor ki,

‘RAB Tanrı Adem’i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu....Sonra, “Adem’in yalnız kalması iyi değil” dedi, “Ona uygun bir yardımcı yaratacağım.” RAB Tanrı Adem’e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. Adem’den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem’e getirdi’ (Yaratılış 2:7, 18, 21-22).

Yukarıdaki Kutsal Kitap ayetlerinde Tanrı Adem’le Havva’yı yarattığında, kadını erkekten sonra yarattı, onu erkekten yarattı, ve onu erkek için yarattı. Bundan alacağımız ders şu ki: Aile içinde, karı ve koca eşit şahıslardır. Fakat Tanrı ilk önce erkeği yarattığı için, erkek önderdir yani ailenin başıdır.

Koca nasıl bir önder olmalı? Karısı hangi biçimde onun yönünden gitmeli? Kutsal Kitap Efesliler 5:22-25’te diyor ki,

‘Ey kadınlar, Rab’be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun’ (ayet 22).

Çünkü Mesih bedeninin kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır’ (ayet 23).

‘Kilise Mesih’e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar’ (ayet 24).

Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin’ (ayet 25).

Hanımın Vazifesi

Hanım kocasına bağımlı olmalı (ayet 22). Bu, bir kadın kocasının önderliği kabul etmesi gerekiyor anlamına gelir. O karısının başıdır (ayet 23) ve Tanrı ona bu yetkiyi vermiştir. Evliliği güçlü ve mutlu kılmak, aile için bilgece seçimler yapmak, iyi tavırlar öğretmek, bedensel ve zihinsel olarak karısının ve çocuklarının geliştiklerinden, Tanrı hakkında daha fazla bilgilendirilerek büyüdüklerinden emin olmak onun sorumluluğudur. Kadın kocasını desteklemeli, ona yardım edip cesaretlendirmeli ve ailesini iyi ve Tanrısal yollarla yönetirken ona karşı çıkmamalı.

Fakat bir erkek karısının Tanrı tarafından yasak sayılan bir şey yapmasını istiyorsa—günahkar veya bilgesiz bir şey—o bunu yapmamalı. İmanlılar insanların yerine Tanrı'nın sözünü dinlemeliler.

Kocasını onu gerçekten sevip ailesini bilge bir şekilde yönetirse, iyi bir kadın kocasının önderliğine mutlulukla boyun eğer. (Kocanın vazifesi hakkındaki kısma bak).

Kocanın Vazifesi

Kocanın karısını sevmesi gerekiyor (ayet 25). Ona olan sevgisini bir çok şekilde gösterecek. Bir erkeğin karısı onun en yakın dostu olmalı, bu yüzden onunla daha çok vakit geçirerek sevgisini ispatlamalı. Allah Havva'yı Adem'e sadece evini temizlesin ve ona çocuk versin diye değil de onun eşi olsun diye yarattı!

Aynı zamanda, bir erkek karısını cinsel bir şekilde de sevecek ve bu da doğal ve doğru olan bir şeydir. Fakat bir Hıristiyan bundan daha fazlasını yapmalı; Mesih kiliseyi nasıl sevdiyse o da karısını öyle sevmeli (ayet 25). Mesih'in sevgisi ne tür bir sevgidir? Mesih kiliseyi nasıl seviyor? Mesih'in sevgisi özverili bir sevgidir. Öncelikle bizi (kiliseyi) düşünüyor, kendisini değil: Aynı zamanda, Mesih'in sevgisi fedakar bir sevgidir. Bizi o kadar çok seviyor ki kendi hayatını bizim için feda etti.

Mesih kiliseyi ne kadar sevdiyse bir erkek de karısını öyle sevince, onun karısı için beslediği sevgisi özverili bir sevgi olacak. Karısı onun için ne yapabilir diye düşünmeyecek; onun karısına ne yapabileceğini düşünecek. Adam onu mutlu etmek için elinden geleni yapacak. Tanrı yolunda yürüyen bir adam, 'Benim hayatımda, Mesih baştadır, karım ikincidir, ve ben kendim sonum', diyebilecek.

Ebeveynler Ve Çocuklar

Anneler

Tanrı'nın her çocuğa ilk armağanı anneleridir. Çocuğuna kendi vücudunda gebe kalıyor ve onu orada büyütüyor. Onu doğurduğu zaman büyük acı çekiyor. Sonra da onu bütün hayatı boyunca çok özel sevgisiyle seviyor.

Bir anne çocuğun ilk öğretmenidir. Tanrı yolunda yürüyen bir annenin çocuğuna İsa'yı anlatmak için harika bir fırsatı var. Bir sürü insan annelerinin sevgisi, Tanrı yolunda hayatları ve öğretişleri yüzünden Mesih'e güvenmişlerdir. Meşhur İngiliz müjdecisi olan John Wesley, bunu söylemiştir, 'Mesih hakkında annemden bütün İngiltere'nin ilahiyatçalarına (akıllı Kutsal Kitap öğrencileri) nazaran daha çok şey öğrendim.'

Bir annenin işi hem dünyada hem de cennette nimetle sonuçlandırılabilir. Eğer bir kadın bir çocuğa doğum yapıp çocuğunu İsa'da yeni doğum ve sonsuz hayata yönlendirirse, kadının ve onun çocuğunun sevinci daima devam edecek!

Babalar

Baba olmak harika bir şey ve iyi bir baba olmak çok önemli bir şey.

Bir gün kilisemde Tanrı'nın bizim göksel Babamız olduğu hakkında vaaz veriyordum. Toplantının sonunda genç bir imanlı bayan bana gelip bunu dedi, 'Tanrı'nın bir baba olduğunu kabul etmeyi istemiyorum. Benim için, "baba" kelimesi kötü bir kelime, çünkü benim (dünyasal) babam kötü bir adamdı. Bana çok zarar verdi, ve bana yaptığı şeyler yüzünden ondan nefret ediyorum.'

Bir çocuğun dünyasal babasıyla ilgili düşündükleri, cennetteki Babası Allah hakkında düşündüklerini etkileyecek. Bunun için her imanlı baba, Tanrı yolunda büyümeyi ve her zaman onun olabildiği kadarıyla en iyi baba olması için elinden geleni yapmalı.

Babanın Vazifesi (Annenin Yardımıyla)

‘Ey babalar, siz de çocuklarınızın öfkelerini uyandırmayın. "Onları Rab’bin terbiye ve öğüdüyle büyütün’ (Efesliler 6:4).

Çocuklarını kızdırma. Mesela:

Çocuklarından çok fazla şey talep etme. Çocuğunun her şeyde başarılı olmasını bekleme (örneğin, okulun en zeki öğrencisi; en iyi sporcu; takımının lideri). Allah çocuklara onlarda olmasını istediği marifetleri veriyor ki onlar O’nun istediği şekilde O’na hizmet etsinler. Tanrı’nın çocuklarına verdiği merak ve becerilerini geliştirmelerine teşvik edip yardım et, fakat onların kendi istediği şeyi olmalarına zorlama.

Çocuklarına sert davranma. Babalar büyük ve güçlüdürler. Çocuklar ise küçük ve zayıf. Bunun için, babalar kuvvetlerini çocuklarında kullanmamalı. Onlarla şevkatli ve ılımlı olmalı. Senin çocuğunun bir kusuru olduğunda, hatasını ona söyle ve ona doğru yolu göster. Lakin onu sertçe eleştirme, zira bu ona beceriksiz olduğu duygusunu hissettirecek. Aynı zamanda, ona ağır cezalar verme. Bir baba zalim ve şevkatsizse, çocuğu ona karşı saygı duymaz ve onu sevmez ve çocuk mutsuz, sinirli bir genç olacak.

Çocuklarına zaman ayıramayacak kadar meşgul olma. Çocukların ebeveynleriyle, hem anne hem de babayla, oyun oynayarak, kitap okuyarak, gezerek, konuşarak—beraber bir şeyler yaparak bir müddet zaman geçirmelerine ihtiyaçları var (haftada en az üç kere, her defa yarım saat kadar). Bu güçlü aile bağlarının oluşmasını sağlıyor.

Veliler meşgul insanlardır, fakat bir baba çocuğuyla zaman geçirmek için fazla meşgulse, o zaman çocuk kendisinin babası için önemsiz olduğunu hissedecek. Baba da kiliseyle ilgili işleri nedeniyle çok meşgulse, çocuk babasının kiliseyi ondan daha çok sevdiğini zannedecek. Çocuk da bu yüzden kiliseye ve Tanrı’ya kızgın olabilir!

Çocukları hayatlarındaki en önemli iki kişi tarafından sevilip değer verilsin diye çocuklarıyla vakit geçirmek için çok meşgul olan ebeveynler yaşam tarzlarını değiştirmeye çaba sarf etmeli.

Çocuklarını Allah için yetiştir. Mesela:

Çocuklarına onları sevdiğine dair onlara güvence ver.

Bir sürü şey bir çocuğu endişelendirir veya korkutur. Onun güvende hissetmesi gerekiyor. Ebeveynlerinin birbirlerini sevdiğini görürse mutlu olacak. Aynı zamanda ebeveynlerinin onu sevdiğini ve daima seveceklerini bilmesi gerekiyor, hata yaptığı zaman bile. Çocuğuna ‘Seni seviyorum. Seni daima seveceğim. Tanrı seni bana verdiğinden memnunum.’ Gibi sözler söylemek faydalıdır.

Çocuklarını eğit.

Çocuklara doğru ve yanlış olan şeylerin neler olduğu öğretilmeli. Bunları ancak biz söylersek bilecekler. Bir çocuk bilerek yanlış bir şey yaptığında, o terbiye

edilmeli. Çok öfkeli bir baba çocuğuna ceza vermemeli, çünkü onun öfkesi çocuğuna gereğinden fazla bir ceza verecek. Fakat sevgi dolu bir baba çocuğuna ceza vermeli ki çocuk söz dinlemeyi öğrensın.

‘Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir,

Yaşlandığında o yoldan ayrılmaz’ (Süleyman’ın Özdeyişleri 22:6).

Her gün bir aile tapınma zamanı düzenle.

Evinde ailenin Kutsal Kitab’ı okuması ve dua etmesi iyi bir şeydir. Aileni beraber çağır ve onlarla Kutsal Kitap’tan birkaç ayet oku. Ondan sonra okuduğun ayetler hakkında kısa bir konuşma yapabilirsin. Sonra da ailen beraberce dua edebilir.

İbadet zamanı kısa tutulmalı—on dakikadan daha az.

Aile tapınmasının erken bir saatte yapılması (iş veya okuldan önce) uyumlu olur. Sabah mümkün değilse eğer akşam da iyi bir zamandır.

Çocuklarının ilgisini çekmek için değişiklik gerekir, bu yüzden de aynı şeyi her gün, her ay, her sene yapma.

Değişik aktiviteler yap. Mesela, anne ve çocuklar (sadece baba değil) isterlerse Kutsal Kitab’ı okuyabilir veya okunulan parça hakkında biraz konuşabilir ya da soru sorabilir veya dua edebilir ya da dua edilmesi gereken bir konu hakkında konuşabilir.

Aile ibadet zamanını sıkıcı değil de mutlu bir vakit yap!

Tanrı’nın Siz Babalar için İradesi

Karını sev.

Çocuğunla vakit geçir.

Evinde Allah’ı onurlandır.

Bu üç kişi—karın, çocuğun ve Allah—baba olabilmeni mümkün kıldı. Hayatında her birine önemli yer ver!

İmanlıların Ölümü Ve Mesih'in Geri Dönüşü

Bu kırık dökük dünyada ölüm herkese hayatının bir parçası olduğu için insanlar ölüyor, hem Hıristiyanlar hem de Hıristiyan olmayanlar. Mesih'in ölümü aracılığıyla, Tanrı şu ana kadar Hıristiyanlıları bir sürü şekilde kutsadı. Örneğin, bizim günahlarımızı bağışladı,

'...lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla

Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk' (Efesliler 1:7-8).

ve bizi çocukları yaptı.

'Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi' (Yuhanna 1:12).

Hıristiyanlar Niçin Ölüyor?

Fakat Tanrı'nın bize henüz vermediği bereketler var. Mesela, henüz dünyadan bütün kötülüğü kaldırmamış ve bunu son yargı gününe kadar da yapmayacak. Aynı zamanda, henüz ölümü de kaldırmamış. Tanrı'nın kaldıracağı son düşman ölümdür.

'Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümleri, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak. Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür' (1. Korintliler 15:24-26).

Hıristiyanlara Ölünce Ne Oluyor?

İmanlıların ruhları direk Allah'ın huzuruna gidiyor. Bizim ruhumuz ölümden bedenimizden çıkıp, O'nun sonsuza dek varlığının tadını çıkarmak için hemen Allah'a gidiyor. Ölümle birlikte, bedenimiz dünyada kalıp defnediliyor.

İsa'nın yanındaki çarmıhta bulunan zanlıların (ülkenin önemli kanununu çiğneyen bir adam) birisi İsa'ya inandı. İsa ona bunu söyledi,

'...sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın...' (Luka 23:43).

Aziz Pavlus dedi ki,

'Bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız....bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz' (2. Korintliler 5:6, 8).

Aynı zamanda Pavlus Tanrı'ya ve Tanrı'nın halkına hizmet edebilsin diye bu dünyada yaşadığından memnun olduğunu söyledi. Fakat ölseydi onun için daha da iyi olurdu zira o zaman Mesih'in yanına giderdi ve bu herhangi bir şahsa olabilecek en güzel şeydir.

'İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi. Ama hayatta kalmam sizin için daha gereklidir' (Filipililer 1:23-24).

Hıristiyanlar öldüklerinde korkmamıza gerek yok. Öldüğümüz zaman Mesih'le beraber olmaya gittiğimiz için neşeli olabiliriz. Hastalık ve ölümün acı dolu olduğu aşkar, fakat ölümün ta kendisi (bedenimizin öldüğü an) yeni, göksel hayatımızın başlangıcı olacaktır. O andan itibaren acımız, kederimiz, ve günahımız sona erecek ve Mesih'le birlikte yeni, harika yaşamımız başlayacak.

İmanlı akraba ve arkadaşlarımız öldükten sonra cesetlerini toprağa gömünce, onlar bizden ayrıldıkları için çok hüzünlü hissediyoruz. Lakin arkadaşlarımızın ruhlarının Rab'bin yanına gittiğini bildiğimiz için hüzünümüz neşeye karışık oluyor. O'nunla birlikte güvendeler ve O'nun tarafından sevilmetedirler.

Toprakta defnedilen o cansız bedenler hakkında Kutsal Kitap'ın öğreteceği daha çok şey var. O bedenlerin şahane bir gelecekları var!

Mesih'in Geri Dönüşü—O'nun 'İkinci Gelişi'

İsa yine geliyor! Yine geleceğini söyledi:

'Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin. Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söyledim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım' (Yuhanna 14:1-3).

Mesih'in hangi gün veya hangi yıl geleceğine dair bilgimiz yok.

'Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz' (Matta 25:13).

O'nun geri dönüşü için sürekli hazır olmalıyız.

'Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz' (Titus 2:12-13).

İsa Geri Dönünce Hıristiyanlara Ne Olacak?

Allah cesetlerimizi daima mezarda bırakmayacak. Mesih bizi rehinden kurtardığında (haçta öldüğü zaman bizi kanıyla satın aldığıında), tüm şahsımızı rehinden kurtardı—hem ruhumuzu, hem de bedenimizi. Kutsal Kitap Mesih geri döndüğünde, her imanlının ruhuna ve bedenine ne olacağını anlatıyor:

'Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz.

İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir.

Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek.

Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız' (1. Selanikliler 4:13,14,16,17).

İsa geri döndüğü zaman, dört şey yapacak:

1. Ölmüş olan bütün imanlıların ruhlarını O'nunla beraber getirecek. (Bu ruhlar şimdi cennette O'nunla beraber).
2. Ölmüş olan bütün imanlıların ölü bedenlerini kaldıracak.
3. Ölmüş olan her kişinin bedeniyle ruhunu tekrardan birleştirecek, ve o kişi hemen yaşamaya başlayacak.
4. Yaşamakta olan tüm imanlıları (hiç ölmemiş olanları) ve kaldırılmış olanları havada (gökyüzünde) buluşmak için çağırarak ve hepimiz sonsuza dek O'nunla birlikte olacağız.

Hıristiyanlar'ın Diriliş Bedenleri Nasıl Olacak?

Elçi Pavlus Korintliler'e ilk mektubunun onbeşinci bölümünde dirilen bedenlerimizin nasıl olacağını anlatıyor.

'Ölüp çürüyen dünyasal bedenlerimiz dirildikleri zaman asla ölmeyecekleri için farklı olacaklar'.

'Şimdi bedenlerimiz bizi hayal kırıklığına uğrattıyor, fakat dirildikleri zaman, çok görkemli olacaklar. Şimdi zayıf, lakin dirildiklerinde çok güçlü olacaklar'.

'Şimdi doğal insan bedenleridirler, ama dirildiklerinde, ruhsal beden olacaklar'.

'Her insanın Adem gibi dünyasal bir bedeni var, fakat göksel bedenimiz tıpkı Mesih'in bedeni gibi olacak'.

'Şimdi topraktan olan adam, Adem, gibiysek, aynı şekilde bir gün göksel olan adam, Mesih, gibi olacağız'.

1. Korintliler 15:42-44, 48, 49.

Bizim diriliş bedenlerimiz böyle olacak:

Değiştirilemez (ayet 42). Hiç ölmeyecekler, yada yaşlanmayacaklar veya hasta olmayacaklar. Hep sağlıklı ve güçlü kalacaklar. Muhtemelen daima genç, olgun erkek ve kadın gibi görüneceğiz.

Görkemle dolu (ayet 43). Bugün, bedenlerimiz hakkında bir sürü şeyden hoşlanmıyor olabiliriz (mesela, fazla ince olmak, fazla uzun olmak, güzel olmamak, kötü sağlığa sahip olmak). Lakin diriliş bedenlerimiz hakkındaki her şey bizi mutlu edecek. Mükemmel olacaklar.

Güç dolu (ayet 43). Tanrı'yı sonsuza dek yetecek güçle hizmet edebileceğiz. Hiç de yorulmayacağız.

Ruhsal bedenler (ayet 44). Bizim şimdiki doğal bedenlerimiz bu doğal, günahkar dünyanın arzuları peşinden gidiyor. Yeni, ruhsal bedenlerimiz Kutsal Ruh tarafından yönlendirilecek ve O'na itaat edecek.

Mesih gibi (ayetler 48, 49). Mesih son derece harika birisi olduğu için, O'nun gibi nasıl olabileceğimizi tamamen anlayamıyoruz. Lakin aşağıdakiler dirilişimizden sonra Mesih'le paylaşacağımız aynı benzerlikler.

Hiç ölmeyeceğiz.

Hiç günah işlemeyeceğiz.

Hiç günah işlemek istemeyeceğiz ne de ayartıdan rahatsız olacağız.
Kutsallık içinde kusursuz olacağız.
Biz daima Tanrı'yla tamamıyla memnun kalacağız.
Tanrı daima bizle tamamıyla memnun kalacak.

İmanlılar Tanrı Tarafından Yargılanacaktır

Elçi Pavlus Roma'daki imanlılara bunları yazdı,

'Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız. Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir' (Romalılar 14:10, 12).

Pavlus aynı zamanda Korint şehrindeki imanlılara bunu yazdı,

'Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız' (2. Korintliler 5:10).

Hıristiyanların yargılanması günahlarımızdan ceza alacağız anlamına gelmiyor. Hiçbir Hıristiyan günahsız değil. Fakat Mesih günahlarımız için öldü. Allah çarmıhta bütün günahlarımızı İsa'nın üstüne yükledi ve tüm yaptıklarımız yanlışlar için O'nu cezalandırdı. Bunun için artık ıstırap çekecek cezamız kalmadı.

'Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur' (Romalılar 8:1).

Allah günahlarımızı affedince, onları bir daha asla düşünmez. Sonsuza kadar yok oldular! Yargı kürsüsünün önüne çıktığımızda kesinlikle bizimle günahlarımız hakkında konuşmayacak.

Hıristiyanların yargılanması ödüllendirmekle ilgilidir.

Hıristiyanlar Tanrı'nın çocukları. Tanrı'nın da kullarıyız. Tanrı O'nun için yaptığımız bütün işleri görüyor (mesela, kutsal hayatlar yaşamak; başkalarına samimi davranmak; İsa hakkındaki Müjde'yi insanlara anlatmak). Biz Tanrı'ya iyi bir şekilde hizmet ettiğimizde, O memnun kalıyor ve O'nun yargı kürsüsünün önüne çıktığımızda, bizi O'nun için yaptığımız hayırlı işler için ödüllendirecek.

Ancak Tanrı'ya iyi bir şekilde hizmet sunmadıysak, bize ödül vermeyecek. Kurtarılıp cennette olacağız (İsa'nın bizim için ölümü yüzünden), lakin az veya hiçbir ödül almayabiliriz, zira Tanrı'ya bütün yüreğimizle hizmet etmedik. Pavlus Korint'teki kiliseye Tanrı için farklı niteliklerle yaptığımız iş ve Tanrı işlerimizi nasıl sınıadığı konusunda yazıyor.

'Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta, ot ya da kamışla inşa edecek. Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı günü ortaya çıkacak. Herkesin işi ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sımayacak. Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak. Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır' (1. Korintliler 3:12-15).

Her gün İsa'nın senin için beslediği kocaman sevgisi hakkında düşün. Hayatını senin için feda ettiğini unutma. Ondandır bütün yüreğinle O'nu sev ve bütün gücünle O'na hizmet et. Eğer bunları yaparsan, ödüllendirileceksin; Rab'bin

yargı kürsüsünün önüne çıktığın zaman hayal kırıklığına uğramayacaksın.

İmansızların Ölümü Ve Yargılanmaları

İmanlı olmayanlara öldüklerinde ne oluyor? İmansızların ruhları ölümden direk sonsuz ceza çekmeye gidiyor. Cesetleri mezarda gömülüyor. Ölümden sonra insanların Mesih'e güvenmek için ikinci şansları yok.

Luka kitabının onaltıncı bölümünde İsa'nın iki adam hakkında anlattığı bir hikaye okuyoruz. Birisi zengindi ve öldüğünde ruhu sonsuz ceza çekmeye gitti. Öbürü ise Lazar isminde bir dilenciydi ve öldüğünde ruhu Tanrı'yla beraber olmak için O'nun yanına gitti (İbrahim'in olduğu yer).

İsa dedi ki,

'Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü. "Ey babamız İbrahim, acı bana!" diye seslendi. "Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum." İbrahim, "Oğlum" dedi, "Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir"' (Luka 16:22-26).

İsa'nın bu sözlerinden imansızların çekecekleri cezaları ve cehennem hakkında dört şey öğreniyoruz.

Cehennemdeki ruhlar uyuşmuş veya ölü değiller. Onlar bilinçteler (uyanıklar). Etraflarında dönen her şeyi anlıyorlar. Cehennemde olan zengin adam Tanrı'nın huzurundaki Lazar'ı görebiliyordu. Daha önce hiç görmediği İbrahim'i de tanıdı. Büyük derecede ıstırap çektiği için yardım için yalvardı (ayetler 23, 24).

Cehennemin gazabı çok şiddetlidir.

Cehennemdeki ruhlar dünyadayken nasıl yaşadıklarını hatırlayabiliyor (ayet 25).

Cehennemde olan insanlar asla cennete geçiş yapamaz. Kimse onlara yardım edemez. Ümitleri yok. Sonsuza kadar! (ayet 26).

İmansızların ruhları öldüklerinden hemen sonra sonsuz gazaba gidiyor. Cesetleri son yargı gününde mezarlıktan kaldırılacak ve o gün, bedenleriyle ruhları yeniden birleştirilecek. Tanrı'nın tahtı önüne çıkacaklar ve Tanrı korkunç, son yargısını belli edecek.

'Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturamı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler. Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölümler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. Ölüm ve ölümler diyarı ateş gölüne

atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı' (Vahiy 20:11-15).

İmansızların cezası o kadar dehşetli olduğu için, kurtarılmış olan biz erkek ve kadınları şimdi Mesih'e getirmek için elimizden geleni yapmalıyız!

İmanlının Ebedi Evi

Allah yeni bir gökle yeni bir dünya yaratacak ve biz orada Allah'la daima yaşayacağız.

Yeni Bir Gökle Yeni Bir Dünya

İmansızların son yargılamasından sonra (önceki bölüme bak), Elçi Yuhanna görünümünde yeni bir cennet ve yeni bir dünya görmüştü. Eski gökle eski dünya yok olmuşlardı.

'Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık' (Vahiy 21:1).

Eski gök bugünkü var olan gökyüzü. Eski yeryüzü bugünkü yaşadığımız dünya. Fakat Allah gelecekte hem göğü hem de yeryüzünü değiştirecek.

Eski Gökle Dünya Niçin Yok Olacak?

Cennet. Uzun zaman önce, cennette kötü olaylar gerçekleşti. Çok kuvvetli bir melek olan Şeytan, Tanrı'ya aykırı günah işledi ve bir sürü diğer melekler de Şeytan'la birlikte günah işlediler. Tanrı bütün bu günahkar meleklerle ceza verdi. Onları cennetten kovdu ve gelecekte onları ateş gölüne atacak (dördüncü bölüme bak). Aynı zamanda, Tanrı cenneti, bir adam nasıl evini hastalık girdikten sonra temizliyorsa, Şeytan'ın günahından da öyle temizleyecek. Tanrı Şeytan'dan kalma her iz ve her hatırayı yakacak ve cenneti böylece Şeytan günah işlemekten önceki gibi pak ve temiz kılacak.

Dünya. Allah dünyaya aynı şeyi yapacak. Bugün, dünyamız günah içinde ve Allah dünyadaki günahkar insanları yargıladığında, gezegeni de yargılayıp temizlemiş olacak. Allahsız insanların yaratıp kullandıkları her günahkar şeyi yok edecek. Dünyaya günah girmeden önceki gibi yenileyecek.

Elçi Petrus dedi ki,

'Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar... O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yarıp tükenecek' (2. Petrus 3:7, 10).

Yeni Gökle Yeni Yeryüzünde Günah Olacak Mı?

Yeni gökle yeni yeryüzünde günah olmayacak ve Allah'ın halkı daima Allah'la beraber yaşayacak.

Petrus dedi ki,

'Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz' (2. Petrus 3:13).

Ebedi Evimizde Hayat

Tanrı'nın yeni cennet ve dünyasında hayatımız nasıl olacak? Hayatımız o

kadar şahane olacak ki kelimelerle anlatılamaz. Lakin Tanrı'nın bize söylediği birkaç şey var. Sonsuz yaşamımız böyle olacak:

1. Tanrı'nın huzurunda bir hayat.

'Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: "İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak' (Vahiy 21:3).

İsa'yla daima beraber olacağız.

"Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olacaksınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım" (Yuhanna 14:3).

Tanrı'nın yüzünü göreceğiz.

'...kulları...O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar' (Vahiy 22:3-4).

2. Neşe dolu bir hayat.

'Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı' (Vahiy 21:4).

3. İstirahat dolu bir hayat.

'Rab'be ait olarak ölenler...uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek' (Vahiy 14:13).

4. Tamamen bilgi dolu bir hayat.

'Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim' (1. Korintliler 13:12).

5. Kutsallık içinde bir hayat.

'Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek' (Vahiy 21:27).

(Rab İsa Tanrı Kuzusudur. İsa'yı Kurtarıcı olarak kabul edenlerin isimleri İsa tarafından Kuzu'nun Yaşam Kitabı adlı kitabın içine yazılmıştır.)

6. İbadet dolu bir hayat.

'Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentnin içinde olacak, kulları O'na tapınacak' (Vahiy 22:3).

Sonsuzluk boyunca bizim işimiz Tanrı'ya tapınmak ve O'na kulluk etmektir. Tanrı için yapacağımız işlerde çok meşgul olacağız. Hiç yorulmadan çok mutlu olacağız!

7. Doluluk içinde bir hayat.

'Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim' (Vahiy 21:6).

8. Görkemli bir hayat.

'Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılmayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır. Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü

görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır' (2. Korintliler 4:17-18).

'Yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz' (Kolosaliler 3:4).

9. Övgü dolu bir hayat.

Yeni gökle yeryüzünde, Tanrı hükmedecek ve hiç bitmeyecek bir krallıkta günah, keder ve ıstırap ortada olmaksızın, O'na ibadet edilecek.

'Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı. Yüksek sesle bağırıyorlardı:

"Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a

Ve Kuzu'ya özgüdür!" Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınarak şöyle diyorlardı:

"Amin!

Övgü, yücelik, bilgelik,

Şükran, saygı, güç, kudret,

Sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun!

Amin!" (Vahiy 7:9-12).

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar Hristiyan Kitaplar.com'dan indirebilirsiniz.

John McQuoid yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)
[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)